

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL

Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

1 Temmuz Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:158 Fiyatı:750,000 TL.-75 Ykr.(KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**ORTAK
VATAN
ORTAK
MÜCADELE!**

Özelleştirme, KIMIN YARARINA?

IMF TÜRKİYE'YE DEMİŞ:

"ÖZELLEŞTİR!"

TÜRKİYE ÖZELLEŞTİRMİŞ!

TÜRKİYE KKTC'YE DEMİŞ:

"ÖZELLEŞTİR!"

KKTC ÖZELLEŞTİRMİŞ!

DEMOKRASİ VARMIŞ!

NASIL MI?

IMF NEDERSE O YAPILIYORYA

İŞTE SANA DEMOKRASİ!

HUKUK VARMIŞ!

NASIL MI?

IMF NE DERSE O YAPILIYOR YA

İŞTE SANA HUKUK!

KAHROLSUN BURJUVA-

EMPERYALİST DÜNYA DÜZENİ

YAŞASIN KOMÜNİZM!

❗ Bugün, devlet dediğimiz kurum, işçi ve emekçilerin çıkarlarını değil, birkaç sermaye sahibinin çıkarlarını korumaktadır!

❗ Sermaye sınıfının devleti, sadece sermaye sınıfına daha çok kar olanağı sağlamak için vardır!

❗ Aynı şekilde bugün sermaye sınıfı devletin elinde olan tüm kurumlar halkın çıkarları için değil, kendi çıkar gruplarının menfaatleri için kullanılmaktadır!

❗ Kamu kuruluşlarının sermaye gruplarına peşkeş çekilip özelleştirilmesi, var olan düzenin gizli olan yüzünün açığa çıkmasıdır!

❗ Özelleştirmeye karşı çıkanlar, sermaye sınıfı devletine de karşı çıkmaya hazırmıdır? Değillerse halkı kandırmaktan ve sözde "sol" maskeler takmaktan vazgeçmelidirler!

❗ Takılan bu maskeler anti-komünist probagandanın bir aracıdır!

❗ Özelleştirmeye karşı çıkmak ve bununla kalmayıp sermayenin iktidarına ve onun devletine karşı çıkmak her sosyalistin görevidir!

❗ Özelleştirmeye ve sermaye iktidarına HAYIR!

**Gazetemiz
Bu Zincire
Bir Halka
Ekledi.**

Sayfa 9'da

**Dünyamız
Kararabilir**

Sayfa 11'de

**KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.**

Neler Oluyor Neler.
Sayfa 3'te

Londra Mektubu
Ahmet Önal
Sayfa 4'te

Nazlıca
Nazlı Şahin
Sayfa 6'da

Parka
Ziya Çelik
Sayfa 7'de

Görüş
Ali Yalçınay
Sayfa 10'da

Sosyalist Gözlem
Özdemir Göçer
Sayfa 10'da

Kavgamız
Yusuf Alkım
Sayfa 11'de

HALKLA İÇİÇE

İçişleri Bakanlığı, "İçişleri Halkla İççe" programını devreye koyuyor.

İçişleri Bakanı Özkan Murat, vatandaşla devlet arasındaki beton duvarı yıkmak istediklerini, devletin vatandaşın işlerini kolaylaştıran bir örgüt olduğunu ve tüm devlet çalışanlarının vatandaşa hizmet için var olduğunu, vatandaşın bir devlet dairesine giderken huzursuz, mutsuz, sıkıntılı değil, aksine kendi işine gidermiş gibi moral içinde gitmesini istediklerini ve bu amaçlara ulaşabilmek için tüm ülke çapında vatandaşlarla bir araya geleceklerini söyledi.

Halkın egemenliğinde olmayan bir devletin halkla iççe olmaya çalışmasının anlamı nedir?

Eğer devlet meselesine, bir sınıfın diğeri üzerindeki egemenliği olarak bakmazsak, konuyu sağlıklı tahlil edemeyiz.

KKTC adı verilen devlet, kimin devletidir?

Bu devlet, kimlerin çıkarları için çalışan bir mekanizmadır?

Patronların işçi ve emekçiler üzerindeki egemenliği, daha

doğrusu diktatörlüğü değil midir günümüz devleti?

Peki bu devlet halkla nasıl iç içe olacaktır?

Halk bugün devletin her türlü faaliyetini, işlemlerini, kararlarını anında denetleyebiliyor mu?

Tüm gelişmelerden haberi var mı?

Daha geçen haftalarda KKTC'yi temsilen bir heyet yurtdışında Kıbrıs sorunuyla ilgili gizli görüşmeler yapmadı mı?

Halkın neden birçok şeyden haberi yok ve birçok şey hala daha gizlenmekte?

İçişleri Bakanı, istediği kadar vatandaşla devlet arasındaki beton duvarı yıkmak istesin, bunu başaramaz.

Bu söylem iyiniyetli bile olsa, bu imkansızdır.

İçişleri Bakanı iyiniyetli bile olsa, bu iyiniyeti, onun günümüz devletin gaddar, sömürücü ve baskıcı yüzünü gizlemesi için maske olmasını getirecektir.

Vatandaşla devlet arasındaki beton duvar, sömürünün, baskının ve acımasızlığın duvarıdır ve günümüz devletin varlığını sürdürebilmesi için bu duvar en

çok ihtiyaç duyduğu şeydir.

Eğer İçişleri Bakanlığı bu duvarı kaldırmak istiyorsa, öncelikle devletin patronların, zenginlerin değil, işçi ve emekçilerin devleti haline getirilmesine kafa yormalıdır, ki bunu yapmayacağından da eminiz...

Devlet dairelerine çiçekler koyarak, devlet memurlarına güler yüzlü olmaları direktifini vererek halk ile devlet arasındaki beton duvarı da, soğukluğu da, çelişkiyi de ortadan kaldıramazsınız.

Kaldı ki, ekonomik ve sosyal sorunlardan dolayı devlet memurlarının direktifle bile güler yüzlü olacak dermanları kalmamıştır.

Bu ada işgal altındadır.

Bu adada, yabancı üsler, askerler, "garantörler" cirit atmaktadır.

Bu ülkede halkın egemenliği değil, emperyalistler ve onların yandaşlarının iktidarı vardır.

Bu ülkede, TC ile yeni yıkım paketleri imzalayan, işgale sesini dahi çıkartmayan, sömürüyü ortadan kaldırmayı aklının

ucundan bile geçirmeyen, patronların himayesinde bir hükümet vardır.

Devletin betonluğu buradan kaynaklanmaktadır.

Bu "betonluğu" ortadan kaldırmak için, yukarıda yazdığımız sorunları ortadan kaldırmak, emperyalizme karşı mücadele etmek ve işçilere ve emekçilere ait olan bir devlet kurmaktan başka çareniz yoktur!

Devlet dairesine gelen vatandaşla gazoz ısmarlayarak, mis kokulu çiçekler göstererek, zoraki gülümsemelerle devletin ceberrut yüzünü gizlemeye çalışmak, ve emekçilerin kendi devletlerini yaratmaları için mücadelesine darbe vurmak niyeti söz konusudur.

Bu tür oyunculuklara dikkat etmeli, uyanık olmalı.

EKONOMİK PAKETİN SONUÇLARINDAN BİRİ

Hükümet, 22 Haziran'dan itibaren tahıl alımını başlattı.

Arpa fiyatını geçen yıla aynı tutan hükümet, kuraklık nedeniyle rekoltede gerçekleşen %40 düşüşü de hesaba katmadı.

Sadece, gelir desteğini artırarak üreticiye yansıtan hükümetin tavrına karşı köylü kızgın.

Üreticiler, kuraklık nedeniyle verimin düştüğünü, hükümetin ellerindeki ürünü geç alması nedeniyle de ürünlerin yağmura yakalandığını belirterek, arpanın kilosunun 270 bin TL olmasını kabul etmiyorlar.

Durumlarının her geçen yıl daha da kötüleştiğini belirten köylüler, mazot fiyatlarının artmasının, tüm tarım aletlerini köylülerin kendilerinin karşılamasını hükümetin tamamen gözardı ettiğini belirterek, hükümetin gelir desteğini artırmasını da inandırıcı

ve tatmin edici bulmuyorlar.

Üreticinin hali ortada...

Hükümet, TC ile imzaladığı ekonomik paketin gereklerini yerine getiriyor şu anda.

Bu pakete yıkım paketi denmesinin boş bir slogan olmadığı tekrardan ispatlanmaktadır.

Köylünün ürettiği mal geç alınıyor, mazota zam yapılıyor, kuraklık ve ürünlerdeki düşüş hiç hesaba katılmıyor, her geçen gün yaşam pahalılaşırken, arpanın kilosuna yine 1 sene öncesinin parası değer olarak biçiliyor...

Köylü kızmakta haklı.

Memur kızmakta haklı.

İşçi kızmakta haklı.

Çünkü hükümetin uygulamaları, TC'nin halka uyguladıklarıyla aynı olmak zorunda...

Ferdi Soyer'in sık sık söylediği

"TC ile KKTC'nin stratejik hedefleri ve çıkar birlikteliği", bunu gerektiriyor.

İşçinin belini bükmeyi,

Köylünün zararına mal üretmesini,

Memurun özlük haklarını, maaşına zamlarını hasıraltı etmeyi...

TC ile imzalanan ekonomik paketin sonuçlarından birisidir, köylünün şu anda yaşamakta olduğu problem.

Emperyalistlerle ve onlarla birlikte iş tutan hükümetlerle hesaplaşmadığımız sürece, onlar kendi kendilerine paketler imzalayacaklar, görüşmeler yapacaklar, bizim hakkımızda, bizden habersiz ve bizim yıkımımız için kararlar alacaklar.

Buna dur demek için iyi bir örgütlülük ve önderlik gerekmektedir.

Mücadeleye dört elle sarılmak gerekmektedir.

Yoksa köylü de, işçi de, memur da bu ekonomik paketler sayesinde tamamen yıkıma uğrayacaktır.

Bundan çıkarı olan tek kesim ise, ülkeyi yöneten zenginler, patronlar olacaktır.

Neler Oluyor Neler...

HAY ALLAH 5 SENEMİZ KALMIŞ!

Evren Maner diyor ki: 'Son kalan devrimci ve ilerilerde bu 5 sene içerisinde halkı örgütleyebilirse örgütler, aksi takdirde bu iş burada biter.'

Hadi bakalım Evren, 5 senen var halkı örgütlemeye!

Boş durma. Kaybedecek vakit yok!

Bu gençlere kim hangi gazete ve kitapları okutuyor da onlarda böyle ileri geri laflar ediyorlar anlamış değilim!

Evren sınıf mücadelesini bir türlü öğrenemedi!

Her şart altında burjuvaziyi, yani dünya emperyalizmini devirmek için yarınlar yokmuş gibi çalışmak! Günü ve zamanı geldiğinde onları devirmeye hazır hale gelmek için sürekli çalışmak! Örgütlü çalışmak!

Bize 5 yıl vereceğine kendine 5 gün ver de 5 gün olsun adam gibi iş yap!

Oku be adam oku! Gökten zembille mi düşecekti sana bilgi adın Evren diye! Gökten zembille mi düşecekti sana disiplin örgütlü iş yapmazsan!

Sen ve çevren burjuva 'bir ağaç gibi tek ve hür!' Bizde örgütleyelim 5 yılda yoksa bu iş biter!

Tümünden dağıttı bizim Evren! Tam Afrikalı oldu vallahi!

5 SENEMİZ VAR BE SERHAT

Serhat'tan okuyalım:

'Daha açık birşey yazayım. Kıbrıs sorununu artık Türkiye'nin AB üyelik sürecine bağlama politikasından vazgeçmek lazım. Türkiye'yi bu adadan bir şekilde çıkarmanın yolları aranmalı... Aksi takdirde, hiç çekinmeden "taksimciyiz" deyin, hatta Kuzey Kıbrıs'ın Türkiye'ye bağlanmasını savunun! En azından birşey savunmuş olacaksınız! Boş boş oturup ayaza bakmak ve Hollobi Derin Türk Devleti'nin yenilmesini beklemek yerine; çözüm üretmek lazım! Türkiye'nin AB üyelik süreci kesinlikle darbe alıyor. Yeni politikalar üretmek zorundayız! Daha fazla beklersek, tükeneceğiz!'

İyi vallahi Evren ister örgütleyelim, Serhat ister yeni politika üretelim. Afrika yazarlarından başka bir isteği olan varsa acele bildirsın!

Bu arada sen bizim eski ve bugünkü siyasetlere bir bak Serhat. Bizim eskiler senin için tap taze, yep yeni politikalar da! Belki uygun bulursun

Bu arada fazla dert etme kendine. Evren'den 5 yıllık izin çıktı hepimize. 5 yıla kadar yeni bir siyaset uydurursun sen artık? Ne biri, binbir! 1960'a mı dönsek dersin? Hadi ya Serhat! Ses ver ses! Sende politika boldur.

BİZ AÇIKGÖZ, RUM AHMAK! VE

ARIF HOCA AÇIKGÖZ, BURJUVAZİ VE DE BİZ AHMAK

Arif Hocamızı iyi dinleyin:

'Demek, BM şemsiyesi altına sığınmak da çözüm istemek değildir. Meseleyi çözmek istememektir BM şemsiyesinin altına sığınmak da...'

Hocam ilerliyor! 'BM çatısı altında' siyasetinin işe yaramazlığını teslim etmiş durumda! Memnun olduk hocam! Geç olsun temiz olsun! Ama temiz olsun!

'BM çatısı altında, AB çatısı altında, Annan planı adı altında' bu işlerin burjuva pisliklere açık olduğu ve de 'Rum'un bunlara kanmayacak kadar akıllı olduğunu anlattıktan sonra Memet Ali'ye öneri yapıyor Hocamız:

'Rum tarafıyla, aracısız, dadısız, masaya oturur ve, hukuki zeminde çözüm arardı. Bağımsız Kıbrıs'ı yaratma zemininde çözüm arardı. Uluslararası hukuku öne çıkarırdı. Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kuruluş antlaşmalarını masaya koyar, yeni koşullar çerçevesinde, uluslararası hukuktan sapmadan çare arardı.

Başka türlü çözüm olmaz zaten.'

Al sana. Hem öyle hem böyle. Vaz geçemez bizim hocamız 'BM çatısı altında' siyasetinden. Bir yandan 'BM çatısı altında olmaz' diyor, öbür yandan tutturmuş 1960 zeminli 'uluslararası hukuk' diyor. Yani bize bu kölelik anlaşmasını empoze eden uluslararası hukuk gözetimcisi BM diyor!

'BM çatısı altında' siyasetinden kopacaksın, KSP'nin anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyasetine geleceksin hocam! Başka yolu yok bu işin! Hem öyle hem böyle olmaz bu işler!

Hem 'BM çatısında' olmaz, hem de gene garantörlerin devrede olduğu uluslararası hukuklu BM çatısı! Sen kimi kandırıyorsun hocam? Kendinden başka?

'Anlaşma isteyen şemsiye aramaz. Örneğin, iki tarafın siyasal partileri sık sık toplanırlar ya...

Otursunlar, bir Anayasa yapsınlar ve meseleyi çözsünler...'

Hangi çerçevede hocam? Uluslararası hukuk çerçevesinde? Yoksa BM şemsiyesinde oluşan uluslararası hukuka, yani garantörler sistemine 'hadsiktir' diyerek mi? Hangi çerçevede hocam? Uluslararası hukuk çerçevesinde? Yoksa AB çerçevesinde oluşan uluslararası hukuka, yani özel mülkiyete dokunulamaz prensibine 'hadsiktir' diyerek mi?

Tüm yaşamlarını yabancı anavatancılık da dahil olmak üzere emperyalistlerin varlık ve ülkemizdeki etkinliğine dayandıran bu partiler nasıl bir anayasa yapacaklardı? Anlaşma olsun İngiliz üslerini ondan

sonra hallederiz demek bile karşı tarafın İngiliz diplomasisini kendi yanına çekmesi için bir araç haline geliyor Kıbrıs'ta, ve hepsi de İngiliz'i yanında tutmaya çalışıyor!

Biz buna benzer bir öneri yaptığımızda, burjuva çerçevede bu işin olmazlığını anlatabilmek,

ispatlayabilmek için yaptık öneriyi ve de açıkça: gelin BM çatısı altında, AB normlarına uygun çözüm planını birlikte yapın ve ortaya koyun ve biz de destekleyelim dedik! Nerede o plan! Yok! Hepsi de bir yerlerden destek almak,

kendi çıkarlarına uydurmak vb derdindedirler çünkü! Kaldı ki, iki bölgeyi çözüm dedin ki hepsi de diyorlar bu iş bitmiştir hocam! Ele aldığın tüm sorunlar tekrar ortaya çıkacaktır büyük burjuva ve büyük toprak sahipliği sorunu da aynı zamanda halledilmezse! Hani diyorsun ya biz açık göz Rum aptal? Onun misali olur bu işler burjuva dünyada!

Sen en iyisi biraz daha kafa yormaya devam hocam! Varacaksın bir yerlere! Devam!

Varacaksın dünya burjuvazisine karşı savaş cephesine! İnşallah, amin Allah!

1960'A GERİ DÖNMEK!

Talat ne demiş?

"Yasal olduklarını iddia ediyorsa, o zaman veto hakkımız olduğunu ve uygulayacağımız vetoları da kabul etmelidirler...Veto hakkımız olmadığını iddia ediyorsa, o zaman da yasal olmadığını kabul edecektir...Çünkü 1960 Anlaşmalarında Veto hakkımız ve eşit temsiliyetimiz vardır..."

Hocam bizim ettiğimiz laflardan fazla rahatsız olduydu geçin dalganızı bakalım falan diyerekten. Şimdiki fikir değişikliği (görünüşte de olsa) Talat'ın kendi fikirlerine dört elle sarıldığını farkedince mi ortaya çıktı dersiniz? Hocamız bizi dinlemez! Güçlü adamı sever tüm küçük burjuvalar diye bir laf vardır! Onları dinlerlermiş!

Attık lafımızı hocamıza gene bakalım! Dayanamadık! Stalin'den gelme hastalık herhalde?

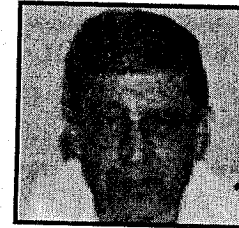
TURGUT YENİ CUMHURBAŞKANI ADAYI!

Bakın Turgut ne diyor:

'Türkiye kendi çıkarlarını korumaya çalışırken...

Bizim de kendi çıkarlarımızı korumamız gerekmez mi?

Bizim de tam da bu noktada sesimizi yükseltip,

-Ey Türkiye! Kıbrıs Cumhuriyeti'ni er ya da geç tanıyacağına göre, şu andaki Kıbrıs Cumhuriyeti'ni değil, bizim de ortağı olduğumuz Kıbrıs Cumhuriyeti'ni tanı. Gümrük Birliği'ni yalnız Güney Kıbrıs'la değil, bütün Kıbrıs'la yap, dememiz gerekmez mi?'

Türkiyesiz olmaz! Ey Türkiye duy beni! 1960'a geri gitmek en akıllısı! Duy beni ki 1960'a dönme tehditlerini devreye koymak istediğinde cumhurbaşkanlığına adam arama! Turgut var işte!

De sen kim oluyorsun be Turgut. CTP ve Talat sana zemin bırakır mı? Bırakmaz!

Talat'tan okuyalım!

"Yasal olduklarını iddia ediyorsa, o zaman veto hakkımız olduğunu ve uygulayacağımız vetoları da kabul etmelidirler...Veto hakkımız olmadığını iddia ediyorsa, o zaman da yasal olmadığını kabul edecektir...Çünkü 1960 Anlaşmalarında Veto hakkımız ve eşit temsiliyetimiz vardır..."

Şimdi anlaşıldı Arif Hocamız neden vazgeçti 1960'a dönmek siyasetinden! Fazla ayıp lamaya başladı bir yandan, öbür yandan bu siyaset üzerinden cumhurbaşkanı olmak isteyenlerin, Türkiye'ye akıl verenlerin sayısı artmaya başladı. Bu alanda rekabet şansı azaldı! Turgut bir yandan, Talat öbür yandan bir de Volkancılar! Hocamız vaz geçmesin de kim vaz geçsin! İyi ettin hocam. Geç olsun temiz olsun! Temiz edecen de mi!

AFİR HOCAMIZ NEREYE VARDI?

'Her neyse...

Sizi bilmem ama, ben bu Kıbrıs işinden bıktım usandım.

Bu akılla Türklerle Yunanlılardan birisi ötekini yok

etmeden, bu Kıbrıs'ta iki tarafın rızasıyla çözüm olamaz.

Başkalarının getireceği çözümden de hayır gelmez.

O bakımdan, geriye kalan ömrünüzü hoş geçirmeğe bakın.'

Görüldüğü gibi Hocamız akıl vere vere bıktı. Ve ama bu işin, bu iş burjuvalara terk edilirse, burjuvalara akıl verilirse, burjuva düzen içinde kalınırsa çözülmeyeceğini öğrenemedi. Sonuç bıkkınlık ve yenilgi!

Ama meraklanmayın siz. Hocam başlar yakında burjuvalara burjuva çerçevede akıl vermeye ve de bizim bu işi devrimle halledemeyeceğimizi tekrardan ilan etmeye- N.Beratlı ile el ele birleşik cephe!

Arif Hocamız, Serhat, biraz da Şener bile bıktı! Tek bıkmayan Turgut kaldı!

'Ey Türkiye' sen nelere kadırsın!

Devamı Sayfa 4'te...

Londra Mektubu

Elif Kara

Sona Doğru Son Hızla İleri!

16-17 Haziran'da Brüksel'de yapılan AB zirvesi bir kez daha burjuva-emperyalistlerinin anlaşmazlığı ile son buldu. Bilhassa 2007-2013 bütçesi konusunda İngiltere ve Fransa'nın hemfikir olmaması zirveyi sonuçsuz bıraktı.

İngiltere, Margaret Thatcher'in Başbakanlığı döneminde, 1984 yılında AB'den geçirdiği bir kararla her yıl tarım desteği gerekçesini ilan ederek geri ödenek almaktaydı. Bu ödenek İngiltere'nin AB'ye verdiği yıllık ödenek ile AB'den tarım desteği olarak aldığı miktarlarının farkının üçte ikisine eşittir. Almanya destekli Fransa AB tarafından İngiltere'ye verilen bu geri ödeneğin 2013 senesine kadar dondurulmasını talep ediyor. İngiltere ise reddediyor. Böylece bütçe konusunda uzlaşmaya varılmadan zirve dağıldı.

Geçen yıl yapılan Avrupa Parlamentosu seçimlerinde AB yanlısı olmayanların seçim

kazanmalarıyla AB çalkantılı durumunda yeni bir safhaya girmişti. Gerek AB içerisindeki gerekse dünya tekelleri arasındaki, temelini burjuva-emperyalist sistemden alan anlaşmazlık giderek tırmanmasını sürdürdü. Ardından AB Anayasası oylamalarında Fransa ve Hollanda'dan "hayır" çıkması ve de 16-17 Haziran zirvesinin belirsizlikle sonuçlanması tekeller arası mücadelenin birer parçaları olarak tarihte yerini aldı.

Avrupa Birliği, Avrupa tekellerinin diğer dünya tekelleri karşısında, özellikle de ABD tekelleri karşısında, rekabet gücünü artırma projesi olarak ortaya çıkmıştı. Ancak bu sadece tek hedef değildi. Daha çok değişik gerekçeler de sıralanabilir. Mesela sosyalizme karşı güçbirliği yapmak gibi. Ancak son tahlilde gerekçeler ne olursa olsun, Avrupa Birliği onlar için kapitalist-emperyalist sistemin devamını sağlamalıydı.

Ancak emperyalistler arasındaki bir güçbirliği iyi niyet ve hoşgörü temelinde olmayan zora ve baskıya dayanan bir güçbirliği olmak zorundadır. Azami kâr temelindeki burjuva-emperyalist sistem kendi içerisinde çelişkilerini de birlikte getirir. Bir taraftan AB gibi bir birlik ihtiyacı duyulurken diğer taraftan aynı AB içerisindeki çıkar çatışmalarının devam etmesi kaçınılmazdır.

AB dönem başkanlığını altı aylığına üstlenecek olan İngiltere hazırlıklarına başladı. 23 Haziran günü Blair Avrupa Parlamentosu'nda yaptığı konuşmada kendisini AB'ci ilan etti. Açıkça bu örgütün sadece bir ticari birlik olmadığını siyasi açıdan da gelişmesi gerektiği noktasına dikkat çekti. Yuhalamalar, ısıklar ve gülüşmelere sebep oldu. Pek çoğunu inandıramadı yani.

Gerek Irak savaşı sırasında, gerekse AB'nin ABD karşısında ABD'nin sarsılmaz mütefiki hatta

kendi halkı tarafından Bush'un köpeği olarak adlandırılan Blair Yönetiminin AB'yi bu iddialarına inandırması biraz zor. Ama görünen o ki İngiltere de Bush'un da açıkladığı gibi güçlü bir AB'den vazgeçemez.

Ancak gerçek o ki burjuva-emperyalist sistem kendi içindeki uzlaşmaz zıtlıklar dolayısıyla bunların istediği gibi yürümüyor.

Bir taraftan dünya pazarlarının tekrardan paylaşımı kavgası, diğer taraftan kendi halklarına karşı uyguladıkları baskı ve sömürü bunları kendi sonlarına doğru çekmektedir.

Bu sömürü ve baskıya uğrayan halkların Marksizm'in öncülüğünde birlikte mücadelesiyle o çok korktukları sona son hızla gittiklerinin korkusu hiç bir işlerine yaramayacaktır.

Halkları için güzel günler sosyalizmle gelecektir.

Neler Oluyor Neler...

Sayfa 3'den Devam...

DENKTAŞ'IN DAVASI VE İLKELERİ VEYA AKLINIZI BAŞINIZA ALIN GARDAŞLAR!

Bu Volkancılar başımıza ne dertler açtıklarının hiç farkında değiller!

Şu Sabahattin'in ettiği laflara bir bakın!

'(Denktaş'ın davası KKTC'dir, egemenlik, bağımsızlıktır... Talat'ın davası hiçbir zaman KKTC, egemenlik ve bağımsızlık olmadığına göre, hangi davayı kazanmaya çalışıyor?)

... Kıbrıs Türkünün en büyük silahının devleti, egemenliği, bağımsızlığı, eşit-egemenliği, self-determinasyon hakkı, kurucu ortaklık hakları, adadaki Türk askerinin varlığı ve garanti anlaşması olduğunu anlasanız, bu silaha dört elle sarılır ve "silahsız bırakıldık" diyerek, başarısızlık ve beceriksizliğinizin getirdiği sonuçların sorumluluğunu yıkacak suçlu aramazdınız...

Kardeşim nüfusu bir milyona varmayan Kıbrıs Türklerinin böylesi davası ve de silahları varsa, Türkiye'de Kürtler ne olacak? Nüfusları on milyonları buluyor Kürtlerin! Onlar da sarılırlarsa 'en büyük silahımız diyerekten bu 'eşitlik, self-determinasyondur' falandır filandır? Kime akıl vermeye çalışıyorsunuz siz yahu! Böleceksiniz Anavatani vallahi billahi!

O da yetmedi. Volkan editörünün ettiği laflara bir bakın:

'Bu nedenle KKTC Cumhurbaşkanına sesleniyorum: Emperyalist baskılara boyun eğme,

bizi Rum'a yama yapacak planları kabul etme, devletimizin ortadan kaldırılması için yapılan baskılara karşı diren, devlete, bayrağımıza, şehitlerimize, gazilerimize, mukavemetçi halkımıza, anavatana, Türk Silahlı Kuvvetlerimize sahip çık.

Çık ki dava kaybedilmesin.

Çık ki, biz de sana sahip çıkalım. Aksi takdirde Türk ulusunun ve halkımızın iki eli yakanda olacaktır.'

İyi vallahi! Başlayacak Kürtler şimdi Öcalan'a aynı lafları etmeye! Al başına belayı!

Sabahattin İsmail

Dikkat dikkat sayın Volkancılar. Dikkat! Kaş yapayım derken göz çıkarıyorsunuz siz yahu! Uyarmaktan bıktık sizi vallahi billahi! Bir de bize laf atarlar "bu gömünistler Kürtleri savunuyor" diye! Üstüme iyilik sağlık!

Bu kadar da değil, defalarca üstüne üstüne gittiler bu işin Volkancılar. Şunlara bakın:

Denktaş'ın Türklüğün değerlerini temsil ettiğini belirtiyor ve ilave ediyorlar:

'Bu değerler nedir? Bağımsızlıktır... Özgürlüktür... Egemenliktir... Eşitliktir...'

Demek ki Türklüğün değerleri arasında eşitlik var. Bekleyin siz bunları, tutturacaklar Türklerin değerleri arasında eşitlik var diye ve Kürtlere eşitlik verecekler. Yok öyle yağma! Vatani böldürmeyiz biz size!

Yok canım, bizim neyimize. Rica ederim. Buyurun yapın. Lafımı olur!

PKK SİLAHLARI BIRAK SAVAŞI DURDUR!

Öyle demiş Türkiye aydınları!

Karşılığında onlarda kağıt kalemi ele almayı bırakıp, yazı yazmayı durduracaklar mı? Ağzılarını kapayıp konuşmalarını durduracaklar mı?

Yapacaklarsa biz de varız bu çağrıya katılmaya!

PKK silahlarını bırak, savaşı durdur ki biz de kurtulalım, Kürtlerde kurtulsun bu aydınlardan!

YENİDÜZEN AKEL'E KIZGIN!

Bunca zaman sen tut uluslararası

arenada, BM çatısı

altında 'iki bölge'

çözüm de, şimdi de tut bu işi

Kıbrıslılar çözsün de!

Bu AKEL'e Yenidüzen kızmasın da kim kızsın!

'BM çatısı altında, iki bölge, AB üyesi vs vs..' al sana Annan Planı! Tutmuş AKEL der Hayır der!

Yetti vallahi cana imana bu AKEL

de. CTP herşeyi yaptı o Annan

Planı'nı oluşturmak için. ABD-

İngiltere, Türkiye ne isterse girdi

plana ve böylece plan oluştu. BM

çatısı altında, federal, AB

üyesi.....CTP ve AKEL'in yıllardır

anlaştıkları gibi. Sen tut şimdi hem

Hayır de, hem de

'Kıbrıslılar çözsün'!

Yenidüzen kızmasın da

kim kızsın!

Adamlar her türlü

emperyal baskıya boyun

eğdiler, her türlü

emperyalistin istediğini

kabullendiler, 'BM çatısı

altında' siyasetinin somut

şeklini Annan Planı olarak ortaya

çıkardılar şimdi de AKEL oyun

bozanlık yapıyor!

Hadi bakalım, o zaman Kıbrıslılar nasıl çözecekmiş koyun önerilerinizi bakalım AKEL'ciler! Değil mi ama!

Yenidüzen önermesi mi: Onun adı Annan Planı!

Annan Planı ortaya konmadan önce AKEL ve CTP bir araya gelip de "bu plan nasıl olacaksa birlikte oluşturun" dendiğinde yapmadılar. Şimdi Annan yaptı. CTP'nin kabulü. AKEL'in başı dertte! Kıbrıslılar çözsün ister! Ama, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe

Hükümeti de istemez! CTP! Hümme haşa! Onlar uluslararası kurumlarla birlikte çözdüler bu işi! Netice Annan Planı!

Bu arada Yenidüzen Arif Hocamızın önerisine bir baksın. Ferdi'ye söyleyin de partiler bir araya gelmişken yeni bir anayasa yapıversinler, bu iş de halledilsin 'Kıbrıslılar' tarafından 1960'a dönmek yok ama ha! Hocam duymasın öyle lafları!

Kıbrıslılar? İyi de onlar da kim? Anavatancı? Babavatancı? Amerikancı? Avrupacı? Volkancı? EOKA'cı? Burjuva? Toprak ağası? Kilisenin adamı? Türkçü? Rumcu? Yoksa işçi ve halk mı!

ENVER HOCA'YA HABER EDİN

Mustafa Yalçın yoldaş şöyle demiş:

'Avrupa devreden çıktı mı? Kuşkusuz hayır. Ama başlıca rakipleri ABD ile ciddi kapışmalar için daha uzun bir yolu olduğu belli Avrupalı emperyalistlerin.'

E. Hoca'nın, Emperyalizm ve Devrim' kitabından bu yana 25 yıl geçti. Oradaki değerlendirmeler hakkındaki görüşün nedir Mustafa yoldaş?

Enver Hoca

NERO'nun ödülleri

Aydın Adamoğlu

Bildiğimiz imparator Nero, Lucius Domitius Ahenobarbus adı ile 37AD de Roma'da doğar. Kendini şair, savaş arabası sürücüsü ve lir sanatçısı olarak tanımlar. 59-60 AD de sahne hayatına başlar. Bütün rollerin üstünden gelebileceğine olan güveni ile, gebe bir kadını, öldürülmekte olan bir esiri bile oynar. 'Onu sahnede gördüm' der Gaius.

65 AD de Pıso ailesinin başlattığı başkaldırıda senatörler, şövalyeler, subaylar, filozoflar bulunmaktadır. 41 kişiden 18'i öldürülür. Katledilenlerin içinde kendi öğretmeni Seneca ve şair Lucan da bulunmaktadır. Bu kısmi ve eksik biyografisinde Nero'nun tanrı olma histerisinden bahsetmemek olamazdı. Yahudilerin, Yunanlıların, Suriyelilerin, Romalıların, Hintlilerin hatta Çinlilerin bile ortak bir tanrıya olan ihtiyaçlarının ilk Nero farkına vardı.

Yeni yeni gelişmekte olan Hristiyanlığı kendine düşman gördüğünden adı 'anti-Hristiyan'lığa çıktı. Onları aslanlara yedirdiği bu dönemdir.

Tanrı olabilirse, ona göre ihtişamlı bir de saray-mabede sahip olmalıydı. 64 AD de Roma'yı kül eden yangını fırsat bilerek, Yunan stilinde yeni bir Roma ve 'altın saray'ının inşasına başlar. O kadar büyük olacaktı ki, bitmiş hali

Roma'nın 1/3 ü olacaktı.

Yemek şölenleri 12 saat sürer, giydiği giysiyi ikinci kez giymez, balık ağını altın simle işletir, dostu ile evlenmek için 19 yaşındaki karısını öldürüp bir zaman sonra da dostunu öldürürdü.

Yaşamı, doğuşundan öldürülüşüne kadar entrika, vahşet, deliliğe varan arzu, doymak bilmez şan, şöhret, kan, akla gelmez toplu işkencelerle doludur.

İyi lir çalmak için zamanın lir üstadı Terpinus'tan ders alır. Sahnede sıkılgan ve izleyici mahcubudur. Toplam 1800 (binsekizyüz) ödül alır. Tiyatro salonundaki maaşlı şakşakçıları ve aslanları düşünen jüri üyelerinden ötürü bütün ödüller onun olur.

68 AD'de öldürüldüğünde en son sözü 'Yazık, içimde ne sanatçı ölüyor' yakınısıdır.

Ne büyük adam...

Yukarıdaki 5-6 paragraf, şu son günlerde sanatçıların ödüllerini geri vermeleri ile başlayıp büyüyen protesto hareketini basında okurkenki düşündüklerimdir.

Burada kimsenin sanatçı kişiliği üzerinde durmayacağım. Çünkü bizim 'Nero'nun hiçbir kitabını okumadım ve hiçbir sergisine de gitmedim. Kimse alınmasın ama alerjim var ve kaşıntı tutar.

Birçok köşe yazarı, sanatçıların bu onurlu davranışlarından dolayı duydukları memnuniyeti dile

getiriyorlar. Onun için de birşey söyleyemem. 'Başta alınmamalıydı' diyenlere biraz daha çok meylim oluyor gibi. Benim kavgam başka. Şöyle açıklayım.

Bir bankanın verdiği sanat ödülü, Nero'na da aynı ödül verilinceye kadar mı kıymetliydi? Veya başka türlü yazılsa, bu ödül Nero'na verilmeseydi kıymetliliği devam mı edecekti?

Peki biz hepimiz bütün toplum, Nero'nun kendi ödülleri alıp kabullenirken rahatsız olmadık mı? Bu ödüllerin içinde hepimize kurup verdiği bir devlet var. O devletin, renkleri ve çizimi kendi onayından geçen bayrağı var. O devletin pasaportu var. Bunlar onun yarattığı ödüller. Dahası da var. Yeraltı teşkilatı var. Yazarlar, ilericiler, yurtseverler öldürülürken, katillere dağıtılan rütbeler, iltifatlar, sıvazlamalar, hediyeler var. Bütün bunları ona geri vermemiz gerekmez mi?

Kimliklerimizi, doğum-ölüm kağıtlarımızı, tapularımızı gidip kapısının önüne bırakmamız gerekmez mi? Niçin yalnız bir bankanın?

Sınırlar, işgaller, mayın tarlaları, barikatlar, dikenli teller, ayrılıklar, göçler onun bizi onurlandırdığı ödüller değil mi? Onları evinizin hangi güzel köşesinde saklıyorsunuz? Misafirlerinize gururla gösterdiğiniz bir 23 Nisan töreninde, o şeref tribününde otururken, çocuklarınızın önünden

geçmesinin resmi onun size bir ödülü değil mi?

Üstüne belki ev yaptığınız, belki gömeç topladığınız, belki top oynadığınız o boş arsada toplu mezar olması düşüncesi bile sizi bir Nobel almış kadar onurlandırıyor mu? Yoksa elinizin tersi ile 'bana ne' mi dersiniz?

Dost sanatçı arkadaşların davranışlarına katılırim veya katılmam. Son bir söz söylemeden edemeyeceğim.

Plaketlerini yüzlerine savurun, onu anlarım. Ama para ödülünü geri vermeyin. O para onların değil. O sizin paranız. Sizin babanızın, dedenizin çalınmış paraları. Faizle çalınmış, borçla çalınmış, rehinle çalınmış, Kıbrıs liramız yasaklanarak çalınmış, senetle çalınmış ve kredi kartları ile çalınmış hepsi. Hırsızlara, sizden çaldıklarını geri vermeyin.

Siz bu yazıyı okurken, bu yurdu işgalden, sömürden, zulümden, boyunduruktan kurtarmaya çalışan aktif veya aktif olmaya çalışan, mücadelenin içinde veya sempatican durumunda yüzlerce ve yüzlerce çocuğumuz var. Onların kâğıda, mürekkebe, bilgisayara, baskı aletlerine şiddetle ihtiyaçları vardır. Belki sizin de vardır. Anlayışla karşılarım.

Bir domuzu 'Bana çek verin' dedirtmeyin yeter ki.

Bu bana çok geliyor.

SİYASİ KAREKTER

Ulus Irkat Koxuz dergisinde "KIBRIS'TAKİ BÖLGESEL FAKTÖRLER VE İÇ DİNAMİKLER" başlıklı bir makale yayınladı.

Bu makaleye bir göz atalım.

Sondan başlayalım:

'Türkiye, Kıbrıs ve Orta-Doğu dinamik güçlerinin el birliği ile dünyadaki evrensel değişime de katkı yapacak sosyalist devrim için mücadele etmeleri gerekmektedir.

Bölgedeki sorunlara çözüm yukardaki perspektifle çözülebilir.'

U.Irkat'ın burada ileri sürdüğü bu perspektifi, ve gerçekte savunduğu siyaset farklıdır.

U. Irkat Kıbrıs'ta geçtim sosyalizm için verilen bir savaştan, emperyalizmin ülkeden kovulması gibi bir perspektifle bile savaşa girmeye karşıdır. Bunun imkansızlığını ilan etmektedir. Bu çerçevede de

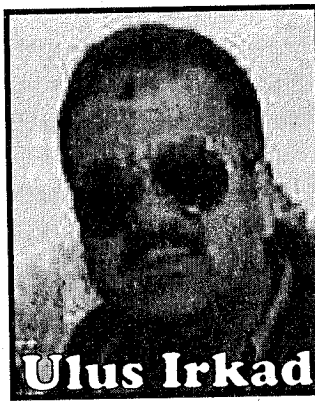
Kıbrıs Sorununun çözümünü AB çatısı altında, AB sayesinde elde etmek isteyen Yeni Kıbrıs Partisini desteklemektedir.

Devam edelim:

'Kuzey Kıbrıs'ta seçimleri hedefleyen ve seçimle

parlamentoya girip sandalye kazanma hevesinde olan sol siyasal partilerden sadece CTP'yi görmememiz gerekmektedir. Bunun yanında Kıbrıs Sosyalist Partisi, Birleşik Kıbrıs Partisi ve Barış ve Demokrasi Hareketi gibi partiler de hedeflerini seçimlere bağlamışlardır. Birkaç farklılık dışında bu partilerin de söylemlerinin aynı olduğunu görebiliriz.'

Kıbrıs'ta Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti çağrısını yapan bir tek parti vardır. Kıbrıs Sosyalist Partisi

Ulus Irkad

(KSP). Bunu seçimlerden bahseden bir Kıbrıslı yazarın bilmemesi imkansızdır, çünkü KSP son Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde kendi programıyla yer almıştır kaldı ki U. Irkat bunu en iyi bilenlerdendir. KSP'nin karşısında ise tüm farklılıklarına rağmen stratejik olarak,

'BM çatısı altında, görüşmeler üzerinden, birleşik ve federal, AB üyesi bir Kıbrıs' elde ederek sorunu çözme iddiasında olan diğer partiler vardır. Bu partiler CTP yanında BKP, TKP, BDH, ve tabii ki U. Irkat'ın KSP'ye karşı savunduğu ve desteklediği YKP'dirler! Birkaç farklılık dışında söylemleri aynı olan partiler işte bunlardır. Bu da U. Irkat tarafından gayet iyi bilinir.

Şimdi gelelim Troçkizm'in bazı özelliklerine!

Troçkizm gerçekleri gözlerden

gizlemek konusunda kaşarlanmış bir harekettir. Çünkü Troçkizm'in gerçeği komünizm, yani halk düşmanlığıdır. Bunu gözlerden gizler. Tam ve kesin bir şekilde hipokratlar, iki yüzlüler hareketidir!

Troçkizm tam ve kesin anlamıyla söz ve pratik uyumsuzluğunu, yani oportünizmin bu kesin belirtisini sürekli olarak sergileyen bir harekettir.

Troçkizm komünizme, komünist hareketin önderleri ve partilerine yalanlarla, sahtekarlıklarla ve tam bir düşmanlıkla saldırılar düzenleme hareketidir.

Koxuz'un Troçkist bir yayın olduğu malumdur.

U. Irkat da tam ve kesin olarak bir Troçkist'tir.

Bu kısa makalede Troçkizm'in tüm bu temel özelliklerini bir arada sergileme başarısını göstermiştir!

Nazlıca
Nazlı Şahin

Emret Başkanım!

Osmanlı'da şeriat kurallarının hakim olduğu dönemlerde, bir çiftçi öküzleriyle çift sürmeye çalışır.

Öküzün birisi deneyimli, öbürü acemidir.

Deneyimli hayvan sabanın çizgisini tutturup tarlayı sürmeye çalışırken, diğer hayvan üzerine yük almak istemez.

Bir o yana çeker sabanı bir bu yana. İş yapmadığı gibi yapılan işi de bozar.

Köylü: hoo! Der, olmaz.

Övendereyle hafifçe vurur, bu kez iyice huysuzlanır öküz.

Kan ter içinde kalan köylü hırsından hoo domuz yukarı gel, hoo domuz aşağı gel diyerek tarlasını sürmeye çalışırken,

muhbir komşusu koşar çiftçiye Kadı'ya şikayet eder.

"Kadı efendi, benim komşum eti yenen hayvana domuz aşağı gel, domuz yukarı gel diyerek, murdar hayvanın ismini söylemekte, kendisinden şikayetçiyim" der.

Kadı zaptiyeleri gönderir, köylüyü apar topar alır getirirler Kadı'nın huzuruna.

Kadı bakar ki köylü perişan olmuş, kan ter içinde kalmış.

Anlattıklarını da dinleyince ceza vermez. Ama, bir daha eti yenen hayvana domuz derse, onu fazlasıyla cezalandıracağını söyler.

Köylü tekrar sabanın başına gelir.

Öküzlerini tekrar çifte koşar.

Morali iyice bozulmuştur.

Bir taraftan ceza yemeden kurtulduğuna sevinir mi? Yoksa boşa geçen zamanına ve Kadı'dan yediği fırçaya üzülür mü?

Derken öküz aynı huysuzluğuna devam eder.

Çiftçinin canı burnundadır.

Ama muhbir komşuda başını camdan uzatmış bekliyor ki öküz domuz desin de bu sefer ceza alsın.

Hoo! Der çiftçi. Olmaz, öküz laftan anlamaz.

Hooo! boynun hem kısa hem de kalın.

Hooo! tüylerin kır, tırnakların çift.

Hooo! Boyun bodur, amma diyemiyom!

Muhbir komşu boşuna kulağını dikkatle açmıştır.

Çiftçi tarif eder ama bir türlü domuz demez.

O zamandan bu zamana değişen sadece kanunların adı oldu, öyle değil mi? O zaman şeriatın kestiği parmak acımaz derlermiş ama insanlar korkularından bir hayvanın adını bile söyleyemezlermiş. Şimdi de devletin vurduğu yerde gül biter diyorlar ama her yerde gül yerine sadece dikenler var.

Bir şeyleri değiştirmek istiyorsak korkmadan üzerine üzerine yüremek gerek.

Daha iyi bir dünyada yaşamak kendi ellerimizdedir ama bunu ellerimize almak için emperyalizm karşısına bütün cesaretimizle durmak gerek.

Lafı evirip çevirmeden dosdoğru söyleyip doğru yaşamak gerek.

BİR İLTİCA TALEBİ

Geçtiğimiz hafta, tüm gazetelerde, Kıbrıslı Rum bir insanın, kuzey Kıbrıs'a iltica etmek için yaptığı başvuru vardı.

Sansasyonel bir haberdi.

İlgi çekiciydi.

Ve gazeteler, televizyonlar bu habere geniş yer verdiler.

Kıbrıslı Rum'un Kuzeyde yaşayabilmek için sünnet olmaya bile razı olduğundan tutun da, arabasına TC-KKTC bayrakları astırıp, fotoğraflarının çekilmesine kadar bir dizi medyatik gösteri düzenlendi.

Haber sık bulunan türden bir haber olmadığı için, bir süre gündemde yer tuttu.

Peki Kıbrıslı Rum neden Kuzeyde yaşamak istiyordu?

Anlattığına göre, astım hastası, eşinin gözleri kör, kardeşi kanser, oturması için verilen eve sağlık sorunları nedeniyle giremiyor, barakanın birinde farelerle birlikte yaşıyor, ilaçlarını alamıyor...

Bunlar ne kadar doğrudur, ne kadar yanlış bilemiyoruz.

Bunlar sadece öğrenebildiklerimiz.

Ve biz, diğer gazeteler gibi işin medyatik yanına kaçmak değil, bazı sonuçlara varmak istiyoruz.

Birinci nokta, bu tür bir olaydan dolayı Volkanvari kesimlerin

bayram etmesidir.

Böyle bir olaya Volkanvari akımların yaklaşımları, Rumlar'ın ne kadar kötü insanlar olduğu, kendi insanlarına bile bakmadıkları, kendi vatandaşlarının bile onlardan bıkip Türklere sığındığı şeklindedir.

Aynısını tersten sorarsak, yani, Türk olup da, Kıbrıs'tan işsizlik, sağlık sorunları, siyasal problemler vs. nedeniyle yurtdışına göç etmek zorunda kalan kaç kişi vardır diye sorsak, ne tür bir yanıtla karşılaşacağımızı cidden merak ediyoruz.

Bayram etmenize gerek yok şovenist kesimler...

Aynısını da sizler burada yapıyorsunuz.

İkinci nokta ise, KKTC'nin "gelişmişliği", "korumacılığı" ve de "demokratlığı"...

Sanki tüm bu sorunlar KKTC'de yaşanmıyormuş gibi, birilerinin göğüslerinin kabarmasına gerek yok.

Kutlu Adalı Kuzeyde öldürüldü.

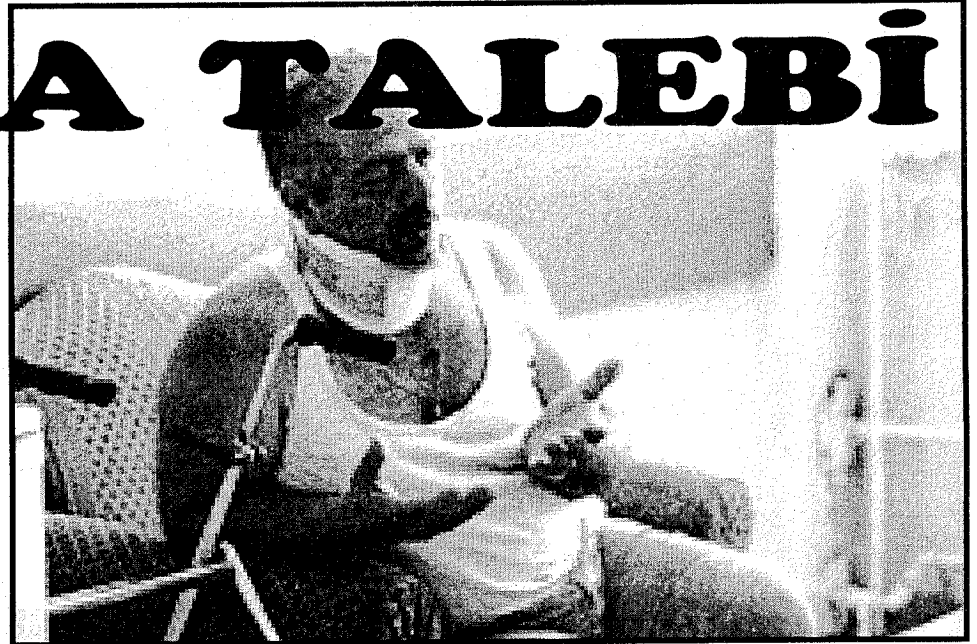
Matbaalar Kuzeyde bombalandı.

Sendikacılar Kuzeyde tutuklandı.

Halkın üstüne polis vahşice Menar'da ve Elye'de sürüldü.

Daha sayalım mı?

Bu yüzden dediklerinin

doğruluğu konusunda tam bilgi sahibi bile olmadığımız bir Kıbrıslı Rum'un kuzeye iltica talebi, KKTC'nin demokratlığını ve gelişmişliğini göstermez.

Adına sosyal devlet dedikleri ve beğene beğene bitiremedikleri devlet modeli, iki arada bir derede kalmış, ve son tahlilde burjuva devlet mekanizmasının bir ürünüdür, parçasıdır.

Siyasi iktidarın egemenliği patronlarda olduğu sürece, sağlıkta, eğitimde, sporda, ulaşımda, iletişimde ve hayatın her alanında bu tür sorunlarla karşılaşmak mümkündür.

Bakımsızlıktan, doktorsuzluktan, ilaçsızlıktan her yıl milyonlarca insan ölüyor dünyada.

Sosyal devlet ya da korumacı devlet dedikleri şeyin arkasında yatan, sömürü, baskı ve kendi kârı için diğer milyonların yaşamını

hiçe saymak vardır.

Kuzey ya da güney olsun, bu durum değişmez.

Kuzeyde özelleştirme son hız devam ediyor.

Her taraftan mantar gibi özel hastaneler vs. bitiyor.

Ne olayın medyatikliğine aldanarak, Rum'un sünnet olup olmaması üzerine "polemikler" yürütülmeli,

Ne de bu tür sıkıntıların sadece Güneyde olduğunu, diğer yerlerde işlerin yolunda gittiğini düşünmeli...

Sorun, özel mülkiyet sorunudur.

Sorun, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyeti ellerinde tutanların insan yaşamını hiçe sayması sorunudur.

Sorun, her yıl açlık, savaş ve basit hastalıklardan öldürülen milyonlar sorunudur.

Park a
Ziya Çelik

SABAH AKŞAM KRİZ

CTP ile DİKO görüşecekmiş. Sonra ne olmuş efendim? DİKO'cular gitmişler CTP binasına, bakmışlar orda koca koca TC-KKTC bayrakları... Fena bozulmuşlar... "Kaldırırın", "kaldırmazdım" derken, görüşme girişimi krize dönüşüvermiş. Zaten bu memlekette lastik patlarsa krize dönüşüyor... Gündemi değiştirmek için mi yapıyorlar nedir???

Şimdi, DİKO Papadopoulos'un partisi değil mi? Öyle... AKEL? AKEL ile CTP görüşmediler mi? Görüştüler. CTP binasında da görüştüler. AKEL neden TC-KKTC bayraklarını kaldırmadılar demedi de, DİKO genç kaplan gibi atıldı bu işe?

AKEL durumu, işgali kabullendi de, DİKO mu kabullenemedi? Yok canım, hiçbirisi değil... İki lafından birisi, "işgal altındaki topraklar" olan AKEL'in bayrak konusunda "kriz" yaratmak işine gelmezdi. Papadopoulos'un partisi DİKO'nun da işine geldi anlaşılın bayrak "krizi" yaratmak...

Ben DİKO'nun parti binasını hiç görmedim. Gitmedim de... Çok merak ediyorum, acaba DİKO'nun parti merkezinde Yunanistan bayrağı var mıdır? Ben vardır diye tahmin ediyorum. Siz ne dersiniz?

Şimdi olay yanlış yerlere gidecek... Toparlayalım ki, adımız şoveniste çıkmasın... DİKO, Yunan-Rum burjuvalarının

ve de emperyalistlerinin partilerinden birisi... CTP de, TC-KKTC burjuvalarıyla ve emperyalistleriyle kolkola... İkisi de birer "anavatana" yamanmış gidiyor. Amerikan'ı, İngiliz'i, AB'si de cabası... Şimdi CTP, DİKO'nun binasına gitse de, "Ne bu Yunan bayrağı, indirin yoksa kriz geliyor haaa" dese saçma olmaz mı? Ya da, DİKO geçen günlerdeki gibi "Kaldırın be TC-KKTC bayraklarını" dese, başka bir saçmalık olmaz mı? Şunu demeye çalışıyorum; Her iki taraf da, bu ülkeyi bölen, işgal eden emperyalistlerden yana saf tutmuşlar. Birisi, TC'nin bayrağını parti binasına da, evine de, damına da, dağına da asar, Ötekisi de ondan beterini yapar. Rekabet değil mi?

Önemli olan bayrak konusunda anında kriz çıkması değil. Önemli olan, o bayrakların kimleri temsil ettiği ve o partilerin neden o bayrakları gururla taşıdıklarıdır! Bu partiler emperyalistlerin bayraklarını neden taşıyorlar? Neden her yerlere asıyorlar? Neden birbiriyle milli burjuva temellerde çatışıyorlar? Ve neden halkı da bu temelde birbiriyle her an çatıştırmak için tetikte bekliyorlar?

Memlekette kriz kriz üstüne... Cam kırılrsa kriz çıkıyor. Şimdi de bu bayrak meselesi çıktı... "Bir elinde cımbız, bir elinde ayna" diye bir şarkı vardı bir zamanlar... Bunların da bir ellerinde bayrak(lar), ötekinde mamma... Krizsiz günler... (Nasıl olacaksa artık??)

BAŞBAKAN YİNE BOYUN EĞMEMEKTE DEM VURUYOR

TC Deniz Kuvvetleri'nin Kıbrıs'ta düzenlediği tatbikat sonrasında, Başbakan Ferdi Sabit Soyer, Koramiral Lütfü Sancar'ın başkanlığındaki heyeti kabul etti.

Basına yaptığı açıklamada Soyer, yine bildik söylemlerle, Kıbrıs Türk halkının Türkiye ile manevi ve kültürel bağlarla bağlı olduğunu belirterek, ortak siyasal çıkarları doğrultusunda birlikte hareketi kendine temel amaç edinmiş bir halk olduğunu söyledi.

Güney Kıbrıs'a boyun eğmeyeceklerine de değinen Soyer, TC ve KKTC'nin layık oldukları yeri muhafaza edeceklerini de kaydetti.

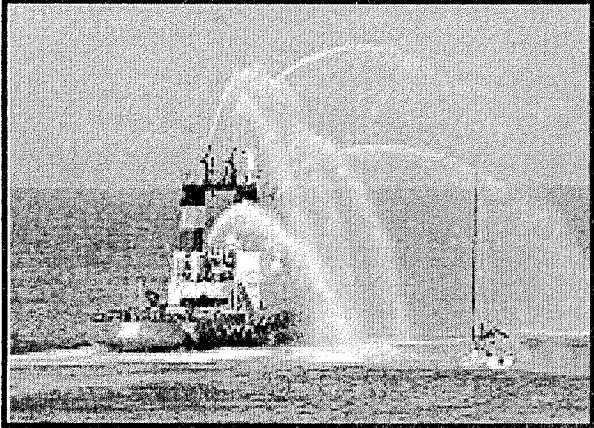
Kıbrıslı Türkler ile TC arasında nasıl ortak siyasal çıkarlar olabilir?

TC'nin kendi halkıyla bile ortak siyasal çıkarı olmazken, Kıbrıslı Türklerle nerede ortaklaşmaktadır?

Yoksa, Başbakan kendi hükümetinin ve burjuvalarının çıkarlarının TC emperyalistleri ile uzlaşıyor olmasından, ya da TC'nin buradaki burjuvalara sözünü geçiriyor olmasından dolayı mı böyle söylemlerde bulunuyor sık sık?

Başbakan, patronlar, zenginler ile halkı birbirine karıştırıyor olmasın?

Geçtiğimiz sayılarda Ferdi Soyer'in "başkaldırı", "boyun eğmeme" türünde mesajlarını

eleştirmiştik.

Tekrarlamak gerekiyor, çünkü Ferdi Soyer bunu hep yapıyor!

Ekonomik yıkım paketlerini TC ile imzalayanlar,

Meydanlardaki halkın iradesini toprağa gömüp Euro-Taksim senaryosuna artist olanlar,

"Garantörlere", işgalcilere, emperyalistlere ve halkın ilğini kemiğini kurutan sömürücü asaklara karşı halkın yanında değil, bizzat bu kesimlerin yanında yer alanlar,

Boyun eğmemekten, alını açık durmaktan bahsedemezler.

Kıbrıs'ın "Marksist-Leninist" başbakanı Ferdi Sabit Soyer, "huzuruna" çıkan askerlere, patronlara, iş ve rant çevrelerine kapıyı göstermemeye niyetli... Partisinin politikası kökten değişip devrimleşmediği sürece de, yani CTP kendini toparlamadığı, emperyalizme karşı tavır almadığı müddetçe de, boyun eğmeme nutukları altında kafamız giyotin altında kalmaya devam edecek.

KİM MAMMA İSTER?

Ferdi Soyer, bir açıklama yaparak, Kıbrıs Cumhuriyeti Başkanı Tassos Papadopoulos'a dair, şunları söyledi;

"Papadopoulos kendi dar, bencil sermaye çıkarları için Türkiye iş dünyasıyla, Kıbrıs Türkleri olmadan mammayı yemek istiyor. Bunun üstüne de bir Yunan bayrağı diyor, bir milliyetçilik bayrağı diyor."

Ferdi Soyer, Rum bandıralı gemilerin dünya çapında 6. sırada olduğunu, Türkiye'nin KC'ye limanlarını açması halinde, Bakü-Ceyhan petrol boru hattı sayesinde iyice canlanacak olan ticaretten büyük bir pay kapmayı amaçladığını, ancak Mağusa Limanı'nın da uluslararası ticarete kapalı kalmasını istediğini belirtti.

Gerçekten doğru tespitler.

Ferdi Soyer, olayı iyi kavramış kavramasına da, itiraz ettiği nokta ve varmak istediği sonuç daha da hazin olsa gerek.

İşin özünde Ferdi Soyer diyor ki; Ben Hükümet olarak, Kıbrıs Türk burjuvazisinin ve de Kuzeydeki büyüklerinin temsilcisiyim, hükümetiyim! Rumlar, Rum burjuvaları ne kadar fazla güçlenirlerse, bizim burjuvalarımızın işi o kadar daha zorlaşır, çıkarları baltalanır.

TC, limanlarını KC'ye açmasın.

Biz de, en az Rum burjuvaları kadar gelişmek, para kazanmak, sömürmek istiyoruz.

İşin özü aslında budur.

Ferdi Soyer'in TC'li generallerle, büyükelçiyle vs. görüşürken devamlı suretle, "Rum'a boyun eğmeyeceğiz, biz de bu adada varız" sözleri, işte Rum burjuvaları ile rekabetin ve onları geçme hırsının diplomatikleştirilmiş açıklamasıdır.

Hükümet, iyiden iyiye burjuva çıkarlar temelinde milliyetçi söylemlere sarılan bir hale gelmiştir.

Papadopoulos'u bencil sermaye çıkarları ile suçlayan Ferdi Soyer, sermayenin zaten bencil olduğunu bilmiyor mu?

Burjuvalar arasındaki bu kavga hiç bitmeyecektir.

Her daim birileri, diğerlerini silip mammayı yemek isteyecektir.

Bizleri solcu lafazanlıklarına kandıramamışlar artık!

Ferdi Soyer'in nasıl da patronların çıkarları için sert demeçler verdiğini görüyoruz.

Burjuvaların çıkarları için savaşan yine biz olmamalıyız.

Bizler, kendi çıkarlarımız için, patronlarla mücadele etmeliyiz!

Bırakalım Ferdi Soyer ve de hükümeti, Türk burjuvalarının yanında Rum burjuvalarına karşı savaşmaya devam etsinler! Biz onların bu savaşlarına alet olmayacağız!

Emperyalizm Ve Tsunami Mağduru Aceh

Aceh Hint Okyanusunda Sumatra adasının kuzeybatısındadır.

İngiliz ve Hollandalıların bölgeyi sömürgeleştirme dönemlerinden önce, 1641, bölgenin ticari ve siyasi bakımdan önde gelen ülkelerindendir. 1873-1942 yılları arasında Hollandalılara karşı uzun bir mücadele dönemi yaşamıştır. Bu dönem Hollandalılara gerek insan hayatı (10 bin kişinin ölümü ile) gerekse de ekonomik bakımdan pahalıya mal olmuştur.

1945'de Endonezya'nın bağımsızlığını ilan etmesi ile Aceh bölgesi Endonezya'nın bir parçası halihe gelir. 8 yıl sonra ise merkezi hükümetten ayrılma mücadelesine başlar.

Aceh Endonezya petrolünün yüzde 30'unu karşılamaktadır.

Exxon Mobil Oil Indonesia (EMOI) adı altında kurulmuş olan Şirket ABD'nin Exxon Mobil Şirketine aittir. Aceh bölgesinde çalışma yürüten şirket çıkardığı petrol ve gazı yüzde 35lik hissesi

bulunan PT Arun NGL Şirketi vasıtasıyla başta Japonya ve Güney Kore olmak üzere ihraç etmektedir.

Her iki Şirket de Endonezya askerleri tarafından korunmaktadır.

Aceh 1976'da bağımsızlığını ilan eder. Buna karşı Endonezya hükümeti silahlı tedbirler almaya girer.

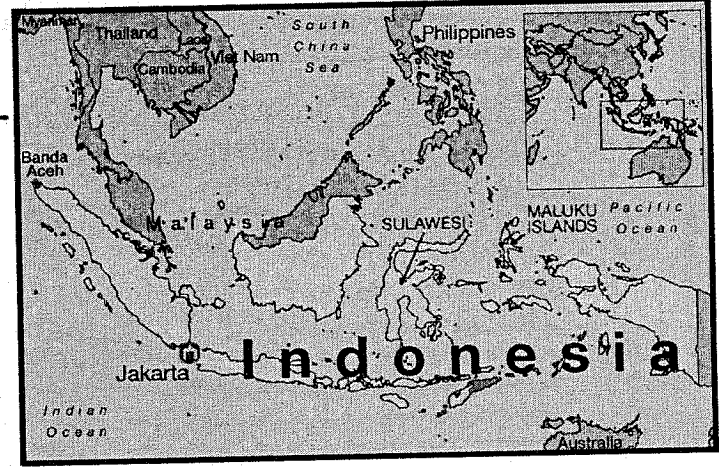
1989'dan 1998'e kadar askeri operasyonlar katliamlara dönüşür.

Endonezya İnsan Hakları Komisyonunun verilerine göre bu dönemde 781 kişi askeri rejim tarafından katledilir. 163 kayıp, 368 zulüm vakası ve 3 binden fazla kadının da kocalarının ya kayıp ya da öldürülmesi neticesi dul kaldığının, 15 bin ile 20 bin çocuğun ise öksüz kaldığının delillerine sahip olduğu gene bu Komisyonun verileriyle açıklanmaktadır. Resmi olmayan açıklamalara göre ise 39 binden fazla kişi hayatını kaybetmiştir. Business Week Dergisinin

haberine göre Endonezya askerleri her iki şirketin bekliğini yapmaktadır. Aynı askerlere EMOI tarafından sağlanan araçlarla toplu katliamlar düzenlenmekte, cesetler de toplu mezarlara gömülmektedir.

2004 yılı sonunda Hint okyanusundaki tsunami faciasını yaşayanlardandır. Altı ay geçmiş olmasına rağmen tsunamiden hayatını kurtaran yarım milyon insan hala evsizdir.

İngiliz Akademisyenlerinden bir grubun yaptığı araştırmaya ve Oxfam Hayırsever Kurumunun açıklamalarına göre Aceh'e sağlanan yardımlar sayesinde yoksul halkın yararına olduğunu

gösteren bir yapılaşma görülmemektedir. Aynı araştırma sonuçlarına göre bölgeye yapılan yardımların hemen hemen tümü işverenler ile toprak sahiplerine gitmiştir. Zengin ile yoksul arasındaki uçurum daha da derinleşmiştir.

Aceh'e yapılan yardımların yoksul kesime ulaşmamasının sorumlusu olarak tüm Hayırsever Kurumlar da Hükümet kadar sorumlu tutulmaktadır.

Yunanistan'da Özelleştirmeye 'Hayır'

Yunanistan'da işçi ve emekçiler özelleştirilmenin durdurulması, haftalık çalışma saatlerinin 35 saate düşürülmesi ve ücret artışı için toplu grevlere başladılar.

Yunanistan İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun çağrısı ile çalışanlar 24 Haziran Cuma günü 24 saatlik iş bırakma eylemi yaptı.

Banka çalışanlarının üç haftalık grevinin arkasından hükümetin özelleştirme, emeklilik ve sözde işçi reformlarını protesto grevine Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu da destek verdi.

Şehirlerarası otobüs, tren, metro şoförlerinin de greve katılmasıyla hava ve deniz ulaşımı da

sekteye uğradı.

Hükümetin 'reform' planlarında çalışanların sürekli çalışan statülerini kaldırma da var.

Emeklilik ödemelerinin yarıya düşürülmesi, emeklilik yaşının da yükseltilmesi ve özelleştirmeye çoğu çalışanların işlerini kaybedeceklerini açıklayan İşçi Sendikaları Konfederasyonu temsilcisi bu plana karşılık olarak eylemlerin devam edeceğini bildirdi.

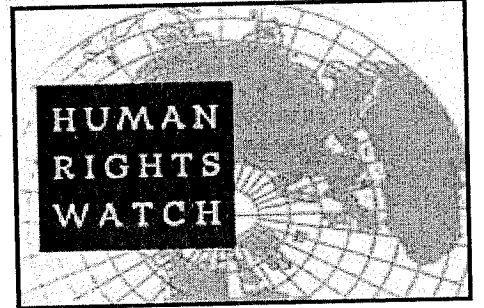
İnşaat işçileri ile belediye çalışanlarının da 29 Haziranda 24 saatlik greve çıkacakları diğer sendikalarında yeni grev kararları alacakları açıklandı.

'Demokratik' ABD

Irak'tan geri çekilmesi önerilerini reddeden Bush Yönetimi Irak'a gönderecek asker bulmada zorlanıyor.

Irak savaşı yüzünden gençler silah altına alınmak istenmiyor. Son dört ay içerisinde asker kotasının ancak yüzde 75'ini doldurabildiği bildiriliyor.

Pentagon buna karşılık tedbirler geliştirme çalışmalarına hız verdi. 16-18 yaş arası liseli öğrencilerin sosyal güvenlik numaraları yanında internet adresleri, öğrenim sureleri, ırkları gibi bilgilerin toplanması işini bir özel şirkete havale etti. Böylece Pentagon öğrencilerle temas kurup daha nitelikli asker elde edileceğini

açıkladı. Bu bilgileri vermek istemeyen okullara ise devletin mali yaptırımlar uygulamasının gündeme geleceği bildiriliyor. Dünyaya 'demokrasi' havarisi kesilen ABD emperyalistlerinden kendi ülkesine de 'demokrasi' götüreceği günler çok yakın görünüyor...

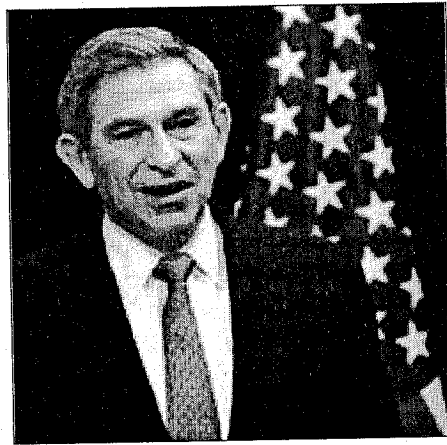
Wolfwitz'den de Afrika'ya 'Yardım'

KSG'de iki sayı önce İngiltere'nin Afrika ülkelerine borçlarının silinmesi konusunu G-8 zirvesine taşımayı planladığını yazmıştık. Yine aynı haberde İngiliz Maliye Bakanı Brown'ın bu konu ile ilgili olarak Afrika'ya bir ziyaret yaptığını da bildirmiştik.

Afrikalıların gözü aydın!

Irak Savaşı mimarlarından ve yeni Dünya Bankası Başkanı Wolfwitz de geçtiğimiz günlerde bir açıklama yaparak ABD'nin Afrika'ya yardımını büyük oranda artırması gerektiğini söyledi.

Yıllardır emperyalist güçlerin çıkarları doğrultusunda Afrikalılar birbirlerine kırdırılıyor. Petrolü, altını, elmas madeni ve her türlü doğal kaynakları özellikle de

Fransa başta olmak üzere emperyalistler tarafından sömürülüyor. İngiltere ve ABD bu pastadan daha az pay alıyor olmalı ki tüm dikkatlerini şimdi de Afrika'ya "yardıma" çevirdiler.

Çocuk İşçiler

Merkezi New York'ta olan İnsan Hakları İzleme Örgütü (Human Rights Watch) Endonezya'da yaşları 18'in altında olan 700 bin kız çocuğun çeşitli işlerde çalıştırıldığını açıkladı.

Bu çocuklar kayıt dışı çalıştırıldıkları için bazen günde 18 saatten fazla çalıştırılıyor ve onlara asgari ücretin altında ücret veriliyor. Okulda olmaları gereken bu çocuklar zaman zaman tecavüz, dayak gibi çeşitli şekillerde de taciz edilmektedirler.

Kapitalist-emperyalist sistemde üretim araçlarını mülkiyetlerinde tutanların hedefleri azami kâr elde etmektir. Bu azami kâr için her türlü yola başvurmaktadırlar. Ucuz işgücü onlar için paha biçilmez bir kaynaktır. Kadın erkek demeden işçileri aynı koşullarda

sömürürken kadına erkeğe verdiği ücreti vermez. Hele de çocuk çalıştırma imkanı varsa keyfine deyecek yok. çünkü çocuğa kadın ve erkeğe verdiği kadar daha da az ücret verir ve daha çok kâr eder.

Gazetemiz Bu Zincire Bir Halka Ekledi.

Ve KKTC Cumhurbaşkanı olarak Mehmet Ali Talat yoldaşa, KKTC Başbakanı olarak Ferdi Sabit Soyer Yoldaşa, ve KKTC hükümetindeki CTP'li bakan yoldaşlara, ve de KKTC meclisindeki CTP'li milletvekili yoldaşlara soruyoruz -ve de BDH vekili Akıncı'ya; bir zincir de siz ekleyecek misiniz bu mektuba! Devreye girecek misiniz! TC ve KKTC'nin şerefli bir yer edinmesinden bahsedilir, bunların devrede olduğu bir ülkeyle işbirliğinin sizler için imkansız olduğunu ilan edecek misiniz? Bunların durdurulmasını TC'den, TC'deki temaslarından talep edecek misiniz?

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek

BU ZİNCİRE BİR HALKA DA SİZ EKLEYİN

Bu mektup Tekirdağ F tipi tecrit hücrelerinde tutuklu bulunan devrimciler tarafından yazılmıştır.

Belki az çok tanıyorsunuz, belki de hiçbir fikriniz yok. Belki de yaşamınızın bir döneminde bizlerle kesişti yollarınız, belki bir arkadaşınızdan biliyorsunuz ya da bir akrabanızdan dolayı tanıyorsunuz bizleri.

Bu mektupta asıl yazacaklarımıza geçmeden önce bir de biz kısaca tanıtalım kendimizi. Kimimiz onsekizindeyiz, kimimiz elli yaşını geçtik. Kimimiz ıssızdik, kimimiz mühendis; kimimiz işçi, memur; kimimiz öğrenci, işportacı, esnafız.

Neden burada yattığımızı da, neden hapishanede olduğumuzu, 'suç'umuzu da bilmek hakkınız. Kimimiz sendikalarda, derneklerde, meslek odalarında örgütlendik; kimimiz

gecekondu yıkımlarına direndik; kimimiz polislin terörüne, baskısına, hukuksuzluğun a karşı boyun eğmedik, karı koyduk. Ancak hepimiz, IMF'nin, Dünya Bankası'nın sömürü politikalarına, AB'nin ve ABD'nin kuklası haline gelen, ulusal onurumuzu ayaklar altına alan iktidarlara karşı çıktık. Haklarımız ve özgürlüklerimiz için mücadele ettik. Sonuçta buradayız.

Asıl konumuza gelelim. F tiplerini ne kadar biliyorsunuz? Tecrit işkencesi nedir, hiç duydunuz mu? Bilmiyoruz... Ama Almanya'daki Nazi kamplarını duymuşsunuzdur. Ya da bugünün dünyasında ABD'nin Guantanamo'daki hapishanesini veya Irak'taki Ebu

Gureyb Hapishanesi'ni mutlaka duymuş olmalısınız. İşte ülkemizdeki F tiplerinin de o Nazi kamplarından, Guantanamo ve Ebu Gureyb'lerden farkı yoktur.

Türkiye'deki F tipleri 19 Aralık 2000'de 28 tutuklunun yakılarak, kurşunlanarak öldürüldüğü, yüzlercesinin yaralandığı 'Hayata Dönüş' operasyonunun ardından açıldı.

Besinci yılına giren F tiplerindeki uygulamalar söyle:

- F tiplerine gelen herkes daha önce elle ve elektronik cihazlarla defalarca aramadan geçirilir.

rağmen girişte atlet ve külotunuz da üzerinizde kalmayacak şekilde çıplak soyulur. Dayatılan bu onursuz ve ahlaksız aramaya direnirseniz, dayak yersiniz.

- Hastane ya da mahkemeye gidip gelirken daha hapishaneden çıkmadan gidişte BEŞ, dönüşte BEŞ kez olmak üzere tam ON kez aramadan geçirilirsiniz.

- Kaldığınız hücreler TEK ya da ÜÇ kişiliktir. Tek kalıyorsanız hiç kimseyle, üç kişi kalıyorsanız yanınızdaki İKİ KİŞİ dışında - gardiyanlar hariç- kimseyle konuşamaz, kimsenin yüzünü bile göremezsiniz.

Hastane ve mahkemelere götürülürken bile hücrelere bölünmüş araçlarla götürülürsünüz.

- Mahkemeye sunacağınız el yazısı savunmanız önce hukuki bir bilgi ve yetkiye sahip olmayan gardiyanlar tarafından denetlenir. Gardiyanlar tarafından 'sakıncalı' bulunmaz ve 'olur' denilirse dilekçenizi mahkemeye ulaştırabilirsiniz. Yoksa el konulur.

- Avukatınızla görüşmeye giderken yanınıza kağıt kalem almanız yasaktır.

Hücrenizden en fazla elli adım uzaklıktaki avukat görüşüne giderken, gidii ve dönüşte tam üç kez aranırınız.

- Bir haksızlığa uğradığınızda verdiğiniz dilekçenin akıbetini bilemezsiniz. İşleme konulup konulmadığını öğrenmek için bile dilekçe üstüne dilekçe yazmak zorundasınız. (Ek bilgi; dört yıldır F tiplerinden verilen onbinlerce suç duyurusu dilekçelerine rağmen ne uygulamalar değişmiştir, ne de keyfi

dayatmalarda bulunan tek bir görevli cezalandırılmıştır. Keza gelen ve giden mektuplarımızın da akıbeti belli olmaz, tıpkı dilekçelerimiz gibi...

- Acil ve hayati rahatsızlıkları nedeniyle revire çıkmak isteyip de 'doktor çarşıda', 'doktor uzmanlık sınavlarını kazanıp gitti' cevaplarıyla doktor yüzü görmeden ölenler veya bizzat 'doktor' tarafından hastaların kovulması F tiplerinin 'sıradan' olaylarıdır.

F tiplerindeki tecrit uygulamalarını daha da uzatabiliriz. Hem de sayfalarca. Ama gerek yok. Sanırız aktardığımız bu birkaç madde bile yeterince anlatıyor tecridi.

Ve şimdi yeni Ceza İnfaz Kanunu (CIK) ile bütün bu yaşadıklarımız, maruz kaldığımız tecrit işkencesiyle sessiz sedasız hücrelerimize gömülmek istemiyoruz. Yeni CIK'ın tek bir maddesi değil, baştan sona bütün maddeleri

incelendiğinde tecrit işkencesinin, hukuksuzluğunun yasal uygulamalar haline getirildiği görülecektir.

Bu mektubu, bilmediğiniz, duymadığınız ya da şimdiye kadar da yanlış bilgilendirildiğiniz F tipleri, tecrit ve Yeni CIK konusunda GERÇEKLERİ bir de bizden öğrenin diye yazdık.

Ama sadece bu gerçekleri bilesiniz, öğrenesiniz diye değil. Bu gerçekleri başkalarına da aktarmanızı istiyoruz. F tiplerindeki tecride ve bu tecridi yasal bir uygulama haline getirecek olan yeni CIK'e karşı çıkmanızı istiyoruz.

İsterseniz önce dile getirdiğimiz bu gerçekleri araştırın, soruşturun; biz burada söylediğimiz her cümleyi dilerseniz belgelerle, tanıklarla kanıtlayabiliriz. Bize yazmanız, sormanız yeterli. Ancak bu söylediklerimizin gerçek olduğuna inanır, ikna olursanız bir sorumluluk da yüklenmiş olacaksınız. Her şeyden önce vicdanen, adalet duygunuza karşı bir sorumluluktur bu. Kendinize karşı duyduğunuz ya da duyulmasını istediğiniz saygının zedelenmemesi için bu sorumluluğu yerine getirmelisiniz. 'Bana ne' dediğinizde bilin ki, en

başta insanlığınızdan bir şeyler kaybetmiş olacaksınız. Biliyoruz, belki ağır bir itham oldu ama ne yazık ki böyle olacaktır. Düşünün...

Ve unutmayın, 20 Ekim 2000'de F tipleri ve tecride karşı başlatılan ölüm orucunda şimdiye kadar 119 insan öldü. 600'den fazla insan sakat kaldı. Ve beşinci yılında halen sürüyor bu direniş. Halen ölüm döşğinde tecridin kaldırılması için direnenler var.

Belki ilk defa duydunuz, belki de görmek, duymak istemediğiniz bu gerçeğe bir kez daha karşılaşmış oldunuz bu satırlarla. Sonuç olarak istesek de istemesek de, bir direniş yöntemi olarak doğru ya da yanlış da bulsanız, ölümlerin yaşandığı ve devam ettiği GERÇEK'tir. Ve bilirsiniz ki, kimse durduk yerde ölmez, ölemez.

Tecrit denilen politikanın nasıl bir şey olduğunu anlamamız için hatırlatmak istedik bunu da.

BU MEKTUBUMUZLA BİR ZİNCİR OLUSTURMAK İSTİYORUZ.

Tecrit denilen karanlık kuyuda boğulmak istenenleri boğdurmamak için uzatılan bir zincir olsun bu.

Bu zinciri oluşturmak için; mektubumuzun fotokopilerini çekerek tanıdıklarınıza, eşinize dostunuza postalayabilirsiniz; mektubumuzu internet ortamında dağıtabilirsiniz; sendikacıysanız ya da bir dernekteyseniz panonuzda asabilirsiniz; gazeteciyseniz köşenizde yer verebilirsiniz, haber yaptırabilirsiniz; ev kadınıysanız misafirlerinize okutabilirsiniz; esnafsanız işyerinize asabilirsiniz; milletvekiliyseniz meclis kürsüsünden okuyabilirsiniz; bu mektubu bir gazete ya da dergide okuduysanız küpürü kesip cüzdanınıza koyup yakınlarınıza okutabilirsiniz... Kısacası sözlü ya da bu haliyle yazılı olarak elden ele, kulaktan kulağa BİR ZİNCİR OLUP ulaşmalı bu gerçekler.

İnsan düşüncesinin baskı ve zorla yokedilmesine karşıysanız, işkenceye, haksızlıklara ve adaletsizliklere karşıysanız, insanın sadece mezarda yalnız kalabileceğine inanıyorsanız ve TECRİT denilen bu silahın bir gün size de yönelmesini istemiyorsanız BU ZİNCİRE BİR HALKA DA SİZ EKLEYİN!

F tiplerinde tecridin kaldırıldığı, ölümlerin durdurulduğu günlerde görüşmek umuduyla hoşçakalın.

Görüş
Ali Yalçınay

Tek Çare Birleşik Cephe

Merhabalar;

Geçtiğimiz günlerde Türkiye'de Dersim bölgesinde bir çatışma yaşandı. Bu çatışmada MKP (Maoist Komünist Partisi) üyesi 17 devrimci gerilla faşistler tarafından katledildi ve ölenler arasında örgütün yöneticileri ve üst düzey elemanları da bulunuyordu...

Peki bu katliam kimler tarafından yapıldı ve nasıl hazırlandı? Bu ve bunun gibi örgütleri neden acımasızca yok ediliyor? Hiç bunları düşündünüz mü?

Daha kafamızda sorulması gereken binlerce soru var...

Daha izlenmesi ve göz önüne getirilmesi gereken birçok nokta var...

İdeolojik-siyasi duruşu her ne olursa olsun, Türkiye'de bugün kurtuluş için, faşizme karşı, emperyalizme karşı silahlı veya silahsız bir çizgide mücadele eden her örgüte yapılacak herhangi bir darbe, yani burjuvazinin güçleri tarafından gerçekleştirilecek herhangi bir yıkıcı vuruş, tüm devrimci örgütlere vurulan darbe anlamına gelir...

MKP'nin öldürülen 17 gerillası siyasi-ideolojik çizgisi her ne çizgide veya noktada olursa olsun tüm devrimci örgütlere legal yada illegal alanda mücadele eden tüm kesimlere yapılmış açık bir darbedir.

MKP ideoloji olarak veya siyasi duruş olarak farklı tezleri savunabilir. Bu hiçbir zaman MKP'ne sahip çıkmayacağız veya MKP'nin bu kötü gününde ona destek olmayacağız anlamına gelmemelidir...

Bu yaşananlar da bugün Anadolu'daki tüm devrimci güçlerin birleşik bir cepheye hep birlikte, aynı masaya oturup, birleşik cepheye emperyalizme, faşizme ve oligarşiye karşı ortak mücadele etmelerinin zamanı geldiğini gösterir...

Bölünmüşlük bilmeliyiz ki devrimci harekete her zaman zayıflık verecektir ve hareketi yavaşlatacaktır... Halbuki herkesin üzerinde anlaştığı genel ve basit bir program etrafında, o programın zaferini elde etmek için birleşik cepheye savaşım vermek, ve onurlu mücadeleyi kolkola sürdürmek hem sınıfı toparlayacak hem de devrimi hızlandıracak olan tek siyasi mekanizma olacaktır...

Anadolu'daki tüm devrimci örgütler sayıları kaç isterse olsun, ideolojik duruşları ne isterse olsun, birleşik

cephe mekanizmasını kendi içlerinde kurmalıdırlar ve mücadeleyi artık aynı siperde yürütmelidirler...

Düşünsenize bir:

Tam 17 tane devrimci...

17 tane pırıl pırıl insan, burjuvazi tarafından katlediliyor ve devrimci soldaki bölünmüşlük bugün hala devam ediyor...

F Tipi ceza evlerinde her gün

katliamlar devam ediyor, ama Anadolu'daki devrimci kitleler halen daha birleşmiyor ve birleşik cephe siyasetinin gerekliliğini kavrayamıyor...

Esas acı verici olan budur...

Şimdi bu yazdıklarımızın ardından bazı örgütler internet sitelerinde "MKP'ne yapılan bu saldırıyı şiddetle kınıyoruz" yazacaklar ama halen daha birleşmeme konusunda direnmeye devam edecekler...

Ama nereye kadar?

Geçen gün MKP gerillası öldürüldü, ya öbür gün bir diğer örgütlere ait devrimciler katledilirse ne olacak?

"Bana dokunmayan yılan bin yaşasın!" mantığı devrimci hareketi

ancak ve ancak geriletir ve köreltir... Anadolu'daki tüm örgütler birleşik cephe siyasetini, referans almalı ve ortak mücadele için düğmeye basmalıdır...

Tek çare birleşik cephe...

Kurtuluşa ulaşmanın, sosyalizme giden yolun, faşizmin, emperyalizmin, oligarşinin boynunu kırarak tek mekanizmanın adı birleşik cephe...

Örgütler farklı mücadele yöntemleri uygulayabilirler, ama bunlar birleşmenin engeli değil, farklı yönlerde aynı hedefe yönelmenin aracı olabilirler.

Benim inancım tüm devrimci kitlelerin veya örgütlerin bu gerçeği en azından bundan sonra görüp bu yönde bir çizgide hareket etmeleridir...

İzlenmesi gereken yol birleşik cephe siyasetidir...

Başka çıkış yolumuz yoktur. Bunu görmemiz gerektiğini de buradan herkese açıkça belirtmek bugün bizlerin görevidir...

Gelişmelerin takipçisi olacağız ve Anadolu'daki tüm devrimci örgütlere her anlamda desteğimizi ve eleştirisel görüşlerimizi aktarmaya devam edeceğiz...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

Sosyalist Gözlem
Özdemir Göçer

Bir Yoldaşla Güçbirliği Söyleşileri (3)

Geçen haftaki söyleşimizi noktalar ne demistik?

"Bu durumda onlarla kurulacak olan birleşik cephe hangi temeller üzerinde yükselecektir?"

Bizim önerimiz bu kesimin hiçbir şart altında halkımızı birleştirmeyecek olan, aslında halkımızı bölecek olan burjuva-emperyalist siyasetlerine uygun olarak yaptıkları ve görünüşte de olsa barışı amaçladığı söylenen tüm ortaklık görüntülü faaliyetlerde yer almak, onların çabalarının yanlışlığını onlara göstermeye devam etmektir. Bu açıktır ki bir birleşik cephe olmayacaktır. Ama birleşik cepheyi oluşturmak için şimdilik yapmak zorunda olduğumuz bir çalışma olacaktır."

Peki Kıbrıs'taki sol bu tür faaliyetler konusunda olsun ciddi mi? Ne yazık ki çözüm olduğuna inandıkları bir takım önermelerinin (ki ben bunlara emperyalizmle bir arada yaşama ve onunla uzlaşma önerileri diyorum) dahi arkasında durmuyorlar. Bu konularda bile ciddi bir çabaları yok. Olduğu zaman da tamamıyla yanlış, milliyetçi şoven bir tutum içerisine düşmekten kurtulamıyorlar.

Örneğin geçenlerde Şener artık başka çare kalmadığını düşünerek statükoya boyun eğmemiş tüm güçlerin işbirliğini önerdi. TKP, BKP, YKP, KSP (partiler olarak) ve CTP hegemonyası altında olmayan tüm sendikaların güçbirliğini önerdi. Kötü birşey mi yaptı? Hayır. Ancak eksikleri

var!

Her şeyden önce eleştirilecek yanı şu;

Neden bu güçbirliği önerileri bizden geldiği zaman hayata geçirilemiyor?

Avrupa matbaasına yapılan ikinci bombalı saldırıdan sonra biz ne yaptık, hatırlıyor musun?

Avrupa'yı ziyaret ederek Şener'e ve arkadaşlarına dedik ki;

"dayanışmayı sağlayabilmek için ille de bizlerden birilerini bombalamalarını mı beklemeliyiz?"

O dönemde bizim önerimizle ve ilk defa 'Barış ve Demokrasi Cephesi' kuruldu. Bu işbirliği üzerinden Lefkoşa'da Atatürk heykeli önünde bir pankartlı protesto eylemi yaptık (sanırım Irak'taki gelişmelerle ilgili bir protesto eylemiydi). Ayrıca yine aynı işbirliği çerçevesinde gazetemiz KSG Afrika gazetesinin içinde dağıtılmaya başlandı.

Ama bu dayanışma, bu güçbirliği ne kadar sürdü? 2 sayı! Yani bir ay.

Bir ayda bozuldu. Neden?

Gazetemizde Afrika yazarlarını da eleştiriyoymuşuz diye!

Halbuki sen de biliyorsun ki dost acı söyler. Bizim, soldaki her kesime yaptığımız eleştiriler yapıcı eleştirilerdir. Onlara hatalarını göstermek ve onları kazanmaya yöneliktir. Aynı anlayışla onların da bizi eleştirmeleri ve varsa hatalarımızı göstermeleri hiçbir şekilde bizi üzmez. Tam tersine sevindirir. Ama bize karşı tavırlar nedense yapıcı

değil yıkıcı cezalandırıcı tavırlar olarak kendini göstermektedir. Bunun da önemli bir nedeni vardır. Biz son tahlilde proletarya sınıfının hizmetindeyiz. Kıbrıs'taki solun çok büyük kesimi ise ne yazık ki sermayenin sınıfsal çıkarlarının etkisi altında hareket etmektedirler.

İşte gördüğün gibi zamanında ciddi bir çalışma ile oluşturulan bir güçbirliğini bir çırpıda bozanlar şimdi yine güçbirliği çağırısı yapıyorlar. Yapsınlar. Çağrılarını yine kabul müzdür.

Ama bu sadece gazete sayfalarında "statüko karşıtları güçbirliği yapsın" demekle olmaz.

Birilerinin buna önderlik etmesi ve bu olayı örgütlemesi lazım. Bir de bu güçbirliğinin kapsamının da genişletilmesi gerek.

Neden Kıbrıs Türk Solu güçbirliği önerileri yaparken bunu yalnızca K. Türk solu içerisinde düşünüyor? Artık Kıbrıs'ta güçbirliğinden bahsederken Rum, Türk tüm Kıbrıs halkının ortak örgütlenebileceği çatılar kurma hedefine yönelmemiz gerekmiyor mu?

Kıbrıs sorunu Rum toplumu ve Türk toplumunun çıkarlarını karşı karşıya getirerek ve bunları dengelemeye çalışarak çözülmez. Son 50 yıllık geçmiş bunun açık bir kanıtıdır... Böyle bir davranış, Annan planı ile ilgili referandumda olduğu gibi toplumlar arasına yeni nefret tohumları ekmeye hizmet eder. Ayrıca

da emperyalist güçlere Kıbrıs'ı bir 50 yıl daha mevcut statüko ile yönetme fırsatı tanır. Nitekim son günlerin güncel konusu Kıbrıs sorununun yeniden buzdolabına kaldırıldığı değil midir?

Artık güçbirliğinden bahsederken bunu tüm uluslardan Kıbrıs halkı üzerine yaymak gerekmektedir. Bize toplumlar arasında değil sınıflar arasında cepheleşme gerekmektedir.

Emperyalist burjuvazi ve yerli işbirlikçilerinin ortak cephesine karşı Kıbrıs işçi sınıfı ve çalışanlarının işbirliği ve ortak mücadele cephesi!

İşte Kıbrıs'ta barışın da, gerçek demokrasinin de önünü açacak olan mücadelenin ihtiyaç duyduğu saflaşma budur yoldaşım.

Emperyalist güçler kendi aralarında çoktan güçbirliğini sağlamışlardır. Geriye bizim, emekçilerin güçbirliğinin örgütlenmesi kalır. Bu da gördüğün gibi hiç kolay olmuyor. Çok yavaş ve hantal bir şekilde geliyor.

Böyle bir güçbirliğinin oluşturulması da ne yazık ki sadece "iyiniyet" (wishful thinking) ile de olmuyor. Solun kendi içinde de tavizsiz bir mücadele ile tüm burjuva etkilerinin kırılmasını gerektiriyor.

Böyle bir mücadelenin sonucu bizim dayanışacak kimse bulmaktan yoksun kalmamızı değil, bu dayanışmayı engelleyen, çalışanlar arasındaki burjuva unsurların etkisinin kırılmasını ve güçbirliğinin daha hızlı bir şekilde kitleleşmesini sağlar.

Kavgamız
Yusu Alkim

Kararımız ne?!

Bizler iyi birer komünist olmaya çalışan ve verdiğimiz mücadelenin zorluklarının çok iyi farkında olan kişileriz.

Bu mücadelede her şeyden önce kendimizi olabildiğince Marksizm-Leninizm teorisiyle donatmalı ve sağlam bir disiplinle mücadeleyi sürdürmemiz gerekmektedir.

Verilen mücadele insanlık tarihinin evrim sürecinin dönüm noktalarından birisi olan Sosyalist toplumun inşası içindir.

Ve bunun çok kolay olmayacağı, şimdiye kadar defalarca yaşanan ilerlemeler ve gerilemelerin bundan sonra da yaşanacağı bir gerçektir.

Yani önümüzde uzun ve çetin mücadelelerle dolu bir yol vardır.

Ama bu bizlerin "nasılsa yarın devrim olmayacak!" düşüncesiyle mücadeleyi önemsizleştirmemizi ve bugün yapmamız gerekenleri yapmamamızı gerektirmemelidir.

Evet yarın devrim olmayacaktır, ama bugün

yapabileceğimiz şeyleri yaparsak, yarın devrime bugünkünden daha yakın olacağız.

Bunu kavramak ve buna göre mücadeleyi günlük hayatın bir parçası haline dönüştürmek zorundayız.

Bu "devrimciliği" bir giysi yada aksesuar gibi kullanmaktan kurtulup onu bedenimizin bir parçası haline dönüştürmemiz anlamına da gelmektedir.

Günlük hayatımızda ve geleceğe yönelik yapılan her planda mücadelenin ilerletilmesi düşüncesi olmak zorundadır.

Aksi halde günün sonunda "devrimcilik" bir hobiyeye, etrafımıza caka satmak için bir aksesuara dönüşür!

Etrafımız bu tarz kişilerle doludur! Dahası bizlerde zaman zaman bu hataya düşmekteyiz!

Mücadeleyi kendimizi tatmin etmek için değil, şuana kadar insanlık tarihindeki en ileri adım olacak olan komünist toplumun inşası için vermeliyiz!

Bu çok büyük ve büyük olduğu kadar da ağır bir sorumluluktur!

Bu sorumluluğun bilincinde olmak zorundayız.

Bizim elimizde olmayan, adına "objektif koşullar" dediğimiz, yani sistemin yarattığı çelişkiler sonucunda, toplumun kendi gelişimi içinde ortaya çıkan olgular söz konusudur.

Bu koşullar zaman zaman oluşur ve eğer ülkede örgütlü bir Komünist Parti mevcutsa oluşan toplumsal hareket doğru raya oturtularak devrimin zafere ulaşması garantilenir.

Yada ülkede dağınık olan komünist hareket etkili olmadığı koşullarda sistem kendi yarattığı muhalefet yapılarıyla kendi kendini şarj ederek yoluna yani sömürüye devam eder!

İşte bu nedenle bizler üzerindeki sorumluluk büyüktür!

Bizlerin bugün yapmamız gerekenleri yapmamamız, günün sonunda insanın insan tarafından sömürsünün uzamasına yol açmaktadır!

Bunun anlamı şudur; iyi birer komünist olmaya ve ülkenin Komünist Partisi'ni yaratmaya çalışan bizlerin, "her adımımızda bu çabamızın zaferini nasıl kolaylaştırırız?" diye düşünmemiz gerekmektedir!

Bizim elimizde olmayan "objektif koşullar" oluştuğunda bizler hazır olmak zorundayız!

Yani devrime, sömürenlerin elinden iktidarı alıp işçi sınıfı iktidarını kurmay hazır olmalıyız!

Onun sonrasında sıra Sosyalist ve daha sonra da Komünist toplumun inşasına gelecektir.

Buna inanmak ve bunun için mücadele etmek, mücadeleyi bugünden başlayarak yaşamın bir parçası haline dönüştürmek zorundayız!

Aksi, bizlerinde bu insanlık düşmanı, barbar sistemin işlediği suçlara ortak olmamız anlamına gelmektedir!

Artık karar vermek ve bu kararımızı pratiğe geçirmek zorundayız!

Kararımız ne?!

"DÜNYAMIZ KARARABİLİR"

Kıbrıs Türk Elektrik Kurumu Çalışanları Sendikası (El-Sen) Genel Sekreteri Çağlayan Cesurer, yaptığı açıklamalar ile önemli ve ciddi konulara değindi.

Cesurer yaptığı açıklamada, 60 megabaytlık santrallerin 60 bin saate ulaşması anında bakıma alınması gerekirken, bunların 120 bin saate ulaştığını ve hiçbir girişimde de bulunulmadığını belirterek, böyle bir nedenden dolayı gerçekleşecek bir arıza durumunda, ülkenin aylarca elektriksiz kalabileceğini vurguladı.

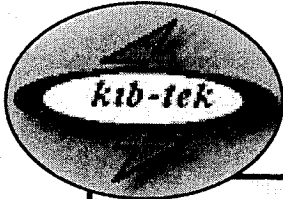
Özel şirketlerin, elektrik santrallerinde yaptıkları yardımcı ünitelerin temel yük santrali olarak çalıştırıldığı ve bu nedenden dolayı KIBTEK'in ihtiyacından fazla enerjiye para ödeyerek zarara uğratıldığını belirten Cesurer, buralardaki santrallere KIBTEK'in kendisinin yardımcı ünite yapma

talebinin bakanlar kurulu tarafından kabul edildiğini, ancak bu yönde yine bir adım atılmadığını da söyledi.

Özelleştirmelerin sonuçlarından bir tanesi de anlaşılan o ki, ülkenin elektriksiz kalması olacak.

Genel Sekreterin iddiaları önemli iddialar...

Özel şirketler tarafından yapılan yedek ünitelerin temel üniteler olarak kullanıldığından bahsediliyor ve, bu böyle devam ederse, olası bir arıza durumunda ülke aylarca elektriksiz kalabilme tehlikesiyle karşı karşıya...

Peki neden özel şirketlere bu tür santral projelerinde fazlasıyla yer veriliyor?

KIBTEK, kendi olanaklarıyla ünite yapmak istediğinde neden bu isteme yanıt verilmiyor da, yine ve yine özel şirketlerin yardımcı ünite diye yaptıklarına hem para ödenip, peşine de elektrik arızası tehlikesi doğuruluyor?

Yardımcı üniteler neden asıl ünite olarak kullanılıyor?

Özel şirketlerin bu işte payı var mı?

Bakınız El-Sen Genel Başkanı Hasan Kaide ne diyor?

"Anlaşmalar özel şirket lehine uygulanmaktadır. KIBTEK üretimi özele veriyor ve

karşı tarafın üretilip, kendisinin beklemesi pozisyonuna geliyor"

Özel şirketler, yaşamın her alanına el atmış ve kâr koparmaya çalışıyorlar.

Elektrik de bunlardan birisi.

El-Sen Genel Başkanı'nın belirttiği gibi anlaşmalar, özel şirketler lehine uygulanmaktadır.

Özel şirketler palazlandırılmakta, ve bu, devlet eliyle gerçekleştirilmektedir.

Özelleştirme furyası son süratle ilerliyor.

Sırada elektrik var...

Bu anlamda tüm sınıf örgütlerinin birliği, dayanışması ve mücadelesi gerekiyor.

İktidardaki parti ne olursa olsun, sınıf düşmanı uygulamalara karşı, çalışanlar hak ve çıkarlarını savunmak durumundadırlar.

Okudunuz mu?

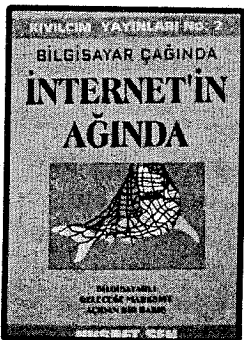
Kıvılcım
Yayınları

Stalin

Kommünizmdir

Fiyatı: 3 YTL.

Okudunuz mu?

Kıvılcım
Yayınları
No: 2

**İnternet'in
Ağında**

Fiyatı: 4 YTL.

Okudunuz mu?

Kıvılcım
Yayınları
No: 4

**Kıbrıs
Sorunu**

Fiyatı: 5 YTL.

İşçiler, Partiniz KSP'de Örgütlenin

İnşaatlarda çalışanlar her gün için hayati tehlike ile karşı karşıyadırlar. Gerekli emniyet tedbirlerinin işveren tarafından sağlanmaması inşaatlarda çalışanların çeşitli kazalara maruz kalmalarını da beraberinde getirmektedir.

Can güvenlikleri bir yana uzun bir süre inşaatla çalışmış kişilerin bel ve sırt ağrıları gibi çalışmasını engelleyici rahatsızlıklardan çalışamaz duruma geldikleri de gerçektir.

Bu durumdaki işçiler gerekli tazminat yasalarının yokluğu dolayısıyla mağdur durumlara düşmektedirler.

Üretim araçlarını elinde bulunduran işveren için hedef az masrafla çok kâr etmektir. İşçiye verdiği ücretten, malzemelerden kısmalı. En çok kâr etmenin yolu aslında evleri kağıttan yapıp fahiş fiyata satmaktır ama alıcısını bulamayacağı için yapamaz. Yoksa bulsa yapardı.

Bu durumda, eğer inşaat malzemeleri bir şekilde birileri tarafından tam olmasa da kontrol ediliyorsa iyi malzeme kullanılmadığı tespit edilirse malını satamayabilir- kısması için geriye -ve de en kolay- işçiye verdiği ücret ve de işçi için gerekli olan tedbirleri kendisi için masrafları- bir şekilde saf dışı bırakmak kalıyor.

Bu konuda yönetimden de yardım alıyor tabii. İnşaat sektörü sadece bu işteki işverenlerin kâr kapısı olmakla kalmaz. Diğer kapıcı, tuğlacı, boyacı vs., tüm alanlardaki işverenleri de ilgilendiren, onlar için de kazanç kapısı olan bir sektördür. Yani egemenler herhangi bir durumda karşılına sadece inşaat sektörünü almış olmayacaklar. Kapitalist sistemde hükümetler üretim araçlarını elinde bulunduran, kendisi çalışmayıp çalıştırdıkları işçiler sayesinde para kazananların temsilcisi olmak durumundadır.

Burjuva-emperyalist sistemdeki toplumların işveren ve işçiler, emekçilerden yani üretim araçları sahipleri ve üretim aracına sahip olmayanlardan oluştuğuna göre ve de sistem işvereni koruduğuna göre işçilerin, emekçilerin haklarının bir şekilde gasp edilmesi kaçınılmazdır. Zaman zaman işçiler protesto ve grevlerle bazı haklar, iyileştirmeler alsalar da bunlar olması gereken olmamakla birlikte işveren tarafından en uygun zamanda törpülenmeye tabi tutulurlar. Çoğu zamanda elde edilen bu haklar kağıt üstünde bırakılır.

Basit bir örnek geçtiğimiz hafta Almanya'da inşaat Sendikası ile İşveren arasında yapılan anlaşmaya göre tüm inşaat sektöründe çalışanlar haftada birer saat ödeneksiz olarak çalışacaklar. Bu da işverene yüzde 2.5 oranında bir katkı sağlayacak. Ayrıca İnşaat Sendikası, işçiler adına kazanılmış haklarından vazgeçmesine rağmen işçi kıyımlarının da önünü alamadı.

Kıbrıs'ın hem Kuzeyinde hem de Güneyinde inşaat işçilerinin çok önemli bir bölümünün çalışma dairesinde kayıtlarının olmaması bunlardan biridir. Her işçi iş yasalarına göre

kayıt altına alınmalı ve de her hangi bir kaza anında "leblebi parası" olarak ifade edilen bir tazminata hak kazanmalıdır. Çalışma dairesinde kaydı olmayanlar "leblebi parası" da olsa bu tazminattan faydalanamıyorlar. İşveren kayıt altındaki işçi için bakanlığa belli bir para ödemek zorunda olduğu için bunu yapmamayı yeğliyor. Bakanlık için bunları kayıt altına almak bilhassa

da Kıbrıs şartları düşünüldüğünde çok mu zor? Hiç de değil. Ancak yukarda da değindiğimiz gibi üretim araçlarını ellerinde bulunduranların hükümeti işçilerin, emekçilerin çıkarları için hareket edemez. Eder gibi görünebilir ama gerçekten edemez.

Bu durum İngiltere gibi AB üyesi "ileri" bir ülkede de aynidir. Tek farkla İngiltere'de

burjuva-emperyalist sistem çok eskilere gitmektedir, çok daha tecrübelidir. Toplumun gözünü açmamakta, incir yaprağı vazifesini görmek için çok daha fazla başarılıdır. Devlet kurum ve kuruluşlarıyla tam manasıyla sistemin hizmetindedir. İşçilerin gözünü boyama uğruna mesela inşaat sektöründe çalışanların durumlarını araştırıp rapor sunacak kuruluşlar oluşturulmuştur. Bunların görevi bu alandaki sorunları belirlemek. İşçiler şikayete başlamadan hangi konuların şikayet konusu olabileceğinin tespiti yapılır. Tabii bu her sektör için böyle değildir. Arz talep durumuna göre talebin yüksek olduğu sektörler öncelikli durumdadır. Buralarda bir problem

işlerine gelmez. İnşaat sektörü de bunlardan biridir.

İşte İngiltere'nin inşaat sektöründeki problemleri inceleyen bu kuruluşlardan bir tanesi geçenlerde araştırmasını sundu. Buna göre inşaat sektörü İngiltere'nin en tehlikeli sektörüdür deniyor. 2004 yılında 70'den fazla inşaat işçisi öldü. Bu ölümlerin çoğunluğu damdan düşerek ya da kullandıkları makineler dolayısıyla oldu. 4,000 işçi de çok ağır bir şekilde yaralandı. 8,150 işçi ise en az üç gün çalışamayacak şekilde yaralandı. Tüm bunlar da inşaat alanında işçi emniyeti için gerekli tedbirlerin alınmamasından kaynaklanıyor deniliyor. Hepsı bu. Pardon bir şeyi aktarmayı unuttuk; bu alanda çalışan işçilerin belli bir süre sonra vücut ağrıları yüzünden büyük zorluklarla çalıştıkları da belirlenmiş.

Ancak bu açıklamaların işçiler yararına kullanılacağını, gerekli tedbirlerin alınarak işçilerin emniyetinin sağlanacağını kimse söylemiyor.

İşyeri koşullarını bir derece olsun iyileştirmek, kendi emniyetleri için gerekli tedbirlerin alınmasını sağlamak işçilere düşen görevdir. Hani derler ya "ağlamayan çocuğa meme yok" diye. Bir başlangıç olarak diğer alanlardaki işçiler gibi bu alanda çalışan işçiler de örgütlenmek kendi sendikalarını yaratmak zorundadırlar. Tek tek işverene karşı savaşmanın imkansızlığından yola çıkarak güçbirliği oluşturmalarıdır.

Ücretleri düşük tutmanın bir yolu olarak dıştan getirilip de Kıbrıs'ta çalıştırılanlar, ya da Güney'e geçip Rum işçilerin yerine daha düşük ücretle çalıştırılanlar, daha düşük işçi çalıştırılarak kendileri iş bulamayanlar hepsi aynı saflarda buluşmalıdırlar. Gerek ücretler gerekse de iş koşullarının bir derece olsun iyileştirilmesi isteniyorsa bunu kendilerinden başka kimsenin yapamayacağını bilincinde hareket etmelidirler.

Sendikalaşmanın, son tahlilde sömürden kurtuluş olmadığının da bilinciyle kurtuluş için kendi Partisi, Kıbrıs Sosyalist Partisi öncülüğünde, Partisinin çizdiği yolda ilerleyerek, burjuva-emperyalist sistemi alaşağı etmekten geçtiğini

kavrayıp iktidar mücadelesi için örgütlenme adımının atılacak ilk adımı olduğu unutulmamalıdır.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:
Adres:

Yaş:
Öğrenim Durumu:
Meslek:
Telefon Numarası:

İstenilen
Abonelik Süresi

☐ 13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)
☐ 26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)
☐ 52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:
Abonenin İmzası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

Http://www.KibristaSosyalistGercek.net

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax:0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

e-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS MÜCADELESİNE SEN DE KATIL! KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ SAFLARINDA YERİNİ AL!

SOSYALİST GENÇLİK

1 Temmuz Cuma 2005, Yıl:2 Sayı:38

KSP GB Haftalık Yayın Organı

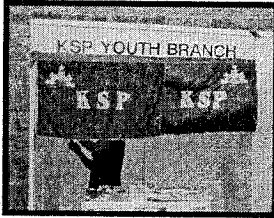
GENÇLİK GELECEK

EDON'un Düzenlediği Tüm Kıbrıs Öğrenci ve Gençlik Festivali Başlıyor

AKEL'in gençlik örgütü olan EDON'un her iki senede bir düzenlediği festivalin 20.'si bu sene 6-8 Temmuz tarihlerinde gerçekleştiriliyor. Festival boyunca Kuzey'den gelecek kişiler için Ledra Palace'dan, festival alanına, 19:30 ile 01:00 saatleri arasında ücretsiz servis olacak. Kuzey'de örgütlü olan gençlik örgütlerine de stand açma ve kendilerini tanıtmaya şansının verildiği etkinliklere Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi (KSP GB) de katılıyor.

KSP GB'den yapılan açıklamaya göre, festivale katılma nedenlerinin öncelikle güney Kıbrıs'ta yaşayan yurttaşlara ulaşma ve onlara parti siyasetlerini tanıtmak olduğu, çünkü parti olarak hedeflerinin

tüm Kıbrıs işçi sınıfının partisi olmak olduğu belirtildi. Verilen bilgiye göre 8-1 Temmuz tarihleri arasında yine EDON'un düzenlediği bir dizi toplantı yapılacak ve bu toplantılara dünyanın çeşitli ülkelerinden 30'un üzerinde ilerici gençlik örgütü katılacak.

Çeşitli konu başlıklarının tartışılacağı toplantılarda KSP GB olarak hedeflerinin toplantılara katılan örgütleri KSP'nin Anti-Emperyalist Cephe Hükümeti Programı konusunda bilgilendirmek ve bu yöndeki mücadelelerini ileriye taşımak olduğunu belirten KSP GB

yetkilileri, tüm ilerici ve demokrat kesimleri festival boyunca düzenlenecek etkinliklere katılma ve KSP standında kendileriyle buluşup temasa geçme çağrısında bulundular.

TİYATRO EKİM YİNE SAHNEDEYDİ

Tiyatro EKİM, ngin Mutfağı" adlı oyununu Lefkoşa Arabahmet Kültür Merkezi'nde, 27 Haziran Pazartesi gecesi son kez sahnele yerek, sezona perde kapattı.

Lefkoşa'da 7 temsil ve Güzelyurt ile Mağusa'da 1'er kez olmak üzere, de toplam 9 kez oynanan oyun, izleyenler tarafından

"Ze beğeniyle karşılandı.

Tiyatro EKİM'den yapılan açıklamaya göre, yazın bitimiyle birlikte, ekip yeni oyunun hazırlıklarına başlayacak ve 2005-2006 sezonuna, tekrar yeni bir oyunla girecek.

Kıvılcım

Ellüç Gün

YDÜ Okul Öncesi Eğitim Bölümü öğrencilerinin aileleriyle birlikte 53 gün süren çadır eylemi, 24 Haziran tarihinde açıklanan kararla son buldu.

Yapılan açıklamaya göre, YDÜ Okul Öncesi Eğitim Bölümü'nün YÖDAK'ın istediği değişiklikleri yapması halinde, bu bölümden mezun olanların sorunla karşılaşmayacakları, istenilenler yerine getirilmezse de öğrencilerin Atatürk Öğretmen Akademisi'ne (AÖA) aktarılacakları sözkonusu...

Sonuç olarak, iki aya yaklaşan bir süre boyunca çadırdaki eylem yapan öğrenciler, istediklerini elde ettiler.

Mağduriyetleri bir şekilde giderilmiş oldu.

Bu uzun eylemin, bazı noktalara eğilmek zorunluluğu doğurduğu da bir gerçek...

Birinci nokta, bu eylemin YDÜ yönetimi ile Milli Eğitim Bakanlığı-YÖDAK-Hükümet arasında gerçekleşmiş oluşudur.

Parababası, okul patronu Suat Günsel'in çıkarları ile, özelleştirmeci hükümetin çıkarları anlaşılan bu kez uyuşmamıştır.

Ve bu kez, mağdur olan öğrenciler, önceleri Suat Günsel'e de mesafeli yaklaşsalar da, eylemin ilerleyen günlerinde tamamen Suat Günsel'in safına kaymış, Suat'la birlikte Suat'ın okulunun çıkarlarını savunma noktasına gelmiştir.

Amaçlanan belki de sadece Okul Öncesi Eğitim Bölümü öğrencilerinin mağduriyetinin giderilmesiydi, ancak niyet ile sonuç aynı olmadı, Suat Günsel, eylemin başta oldu.

YDÜ personeli, eğitim elemanları, öğrenciler, çalışanlar, sık sık okul yönetimi tarafından eylemcilere destek için Meclis önüne gönderildi.

Öğretim elemanları bildiriler yazdı, okudu...

Ve daha bir sürü etkinlik...

İkinci nokta ise, medyanın rolüydü. Genç TV, özellikle eylemin ilerlemesinden sonra olaya "el attı"

ve her gece, ana haber bültenlerinde eyleme yer verdi.

Canlı yayınlar düzenledi, TV programları organize etti.

Genç TV'nin bu tavrının, YDÜ'den aldığı bol reklamlarla yakın ilgisi var mı bilemiyoruz, üzerine düşünülmesi gerekiyor...

Üçüncü nokta ise, KTÖS başta olmak üzere sendikaların eylemle ilgili tavırlarıydı.

Sendikalar, görünürde "devletçi, özelleştirme karşıtı" bir politika izlediler.

Eğitimde özelleştirmeye karşı çıkan, YDÜ'de değil, AÖA'da okul öncesi eğitimcilerinin yetiştirilmesi gerektiğini belirten açıklamalar yaptılar.

Ancak sendikalarımızın en büyük eksikliği, devletin özelleştirmenin başını çeken bir kurum olduğunu pek dillendirmemek ve "özel"e karşı, yine "özel"in yani burjuvanın olan devleti savunmak oldu.

Özelleştirmeye karşı çıkmak için,

özelleştirmenin mimarı olan devlete de karşı çıkmak gerektiğini sendikalarımız idrak edemediler, etmek istemediler...

53 gün süren bir eylem geride kaldı.

Şimdi eylemci arkadaşlar sevinçliler.

Öğrencilerin mağduriyetleri giderildi.

Özelleştirmeler tam gaz yoluna devam ediyor.

Eylemciler, Suat Günsel'ci tutumlarıyla hata yaptılar.

Sendikalar devletin kontrolüne alınmış durumda.

Üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet halen sürüyor.

Suat Günsel başta olmak üzere üniversite patronları ellerini ovuşturup müşteri beklemeye devam ediyorlar.

Ama en azından mağduriyetin giderilmesi, genç arkadaşlarımıza olduğu kadar, bizler için de sevindiricidir.

E-mail: ksp@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

Rus füze kaçakçısı güney
Kıbrıs'ta yakalanmış.
Peki Kuzeyde de füze
kaçakçıları var mı?

Polemik

Gençliğin kafasında Kıbrıs sorunu çözülmüş
müdür yoksa halen çözümsüz müdür?
Eğer CTP doğru yoldadır diyorsanız,
sorun çözülmüştür. Onların çözümü
buraya kadar! Eğer CTP ve benzerleri yanlış
yoldadır diyorsanız sorun çözülmemiştir!
O halde kolları sıvamalı!

Üniversite Günlüğü

Okullar tatil.
Kaç öğrenci gelecek senenin
okul parasını çıkartmak için
çalışmak zorunda kalacak acaba!!!

Sinir Küpü

⚡ Sanatçılar, Türk Bankası'nın
Denktaş'a verdikleri ödülünden dolayı
ödülleri geri veriyorlar. Doğru,
Denktaş sanatçı değildir. Denktaş gibi
biriyle aynı ödülü almak da insana sıkıntı
verebilir. İyi de, Denktaş'ın mimarlarından
olduğu KKTC'nin vergilerini tam alması
için yaptırdığı reklam filmlerinde oynayan
sanatçılar, bunu nasıl açıklayacaklar?

⚡ Rum ekonomistine göre Türkiye'den
balonla Kıbrıs'a su getirilmesi
Kıbrıs'ta barışa katkı yapacaktı.

Ne o, barış şelalesi yapıp bütün barış düşmanlarını içine mi
atacaksınız?
Yoksa maliyeti 500 milyon Euro olan bu projeyi hayata geçirip,
ömrünüzün geri kalanında su yerine sütle mi banyo
yapacaksınız?!

⚡ 12 Eylül öncesinin seri canilerinden Muhsin Yazıcıoğlu,
TC'nin KC'yi tanıması durumunda KKTC'nin toprağa
gömüleceğini söylüyor.

Sen ve senin gibiler Amerika'ya vatan toprağını karış karış
satarken,
Satılmasın diyenlere de silah çekerken,
KKTC denilen şeyden de mammalanırken herşey iyi değil mi!
Tanısa ne olacak tanımasa ne?!
Siz oralarda da şirket falan kurar, parsayı kaparsınız merak
etmeyin!

**"Kitabı
yaşamla,
yaşamı da
kitapla
sınıyorum"
A Sverdlov**

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 41

Bölüm XXX

SOSYALİZMDE TOPLUMSAL EMEK

1. Sosyalizm emekçileri sömürüden kurtardı ve sömürücüler
için özgür olmayan emeğin yerine kendisi için, tüm toplum için
özgür emeği geçirdi. Emek, sosyalizmde yaratıcı bir karaktere
sahiptir ve tüm toplum çapında örgütlüdür. Ama henüz
insanların ilk yaşamsal gereksinimi haline gelmiştir ve bundan
ötürü maddi teşvike gerek duyulmaktadır. Sosyalist toplum,
emeğin ve her emekçinin ücretlendirilmesinin ölçüsü üzerinde
son derece sıkı bir denetim yürütür.

2. Çalışma, SSCB'de toplumun çalışabilen her üyesinin
yükümlülüğü ve onur davasıdır. Sosyalist iktisadi sistem işsizliği
ortadan kaldırdı ve toplumun tüm üyelerinin çalışma hakkını
gerçekleştirdi. Sosyalizmde üretimin kesintisiz olarak
büyümesine, çalışanların sayısının sürekli olarak büyümesi ve
bunların kültürel ve teknik düzeylerinin yükseltilmesi eşlik
etmektedir.

3. Sosyalist iktisadın temel ilkelerinden birisi, her emekçinin
emeğinin sonuçlarına duyduğu maddi ilgililik ilkesidir.

Sosyalizmde, maddi varlıkların emeğin niteliği ve niceliğiyle
doğrudan bağıntı içinde dağıtılmasını öngören yapılan işe göre
dağıtım ekonomik yasası etkinlik sürdürmektedir.

4. Emeğin sosyalist kooperasyonu, birbirlerine dostça ortak
çalışma ilişkileriyle bağlı olan sömürüden kurtulmuş emekçilerin
kooperasyonudur. Bu, en gelişmiş tekniğe dayanmakta ve
bilinçli disiplin ve bireysel yönetimi kitlelerin en büyük eylemliliği
ve öz inisiyatifiyle birleştiren yeni tipte bir yönetimle
belirlenmektedir. Sosyalist kooperasyonun en önemli vasfı,
sosyalist yarışmadır. Sosyalist yarışma sosyalist iktisadın
gelişmesinin itici gücüdür.

5. Sosyalizm, kapitalizme oranla, toplumsal emeğin daha
yüksek üretkenliğini yaratır. Emeğin üretkenliğinin yükselmesi,
sosyalist üretimin ve halkın refah düzeyinin kesintisiz
yükseltilmesinin tayin edici koşuludur. Emek üretkenliğinin
sürekli büyümesi sosyalist toplumun bir ekonomik gelişme
yasasıdır.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

**Künye: Sosyalist Gençlik. Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır.
Ücretsiz olarak. Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.**